

dalposten

8. ÅRGANG

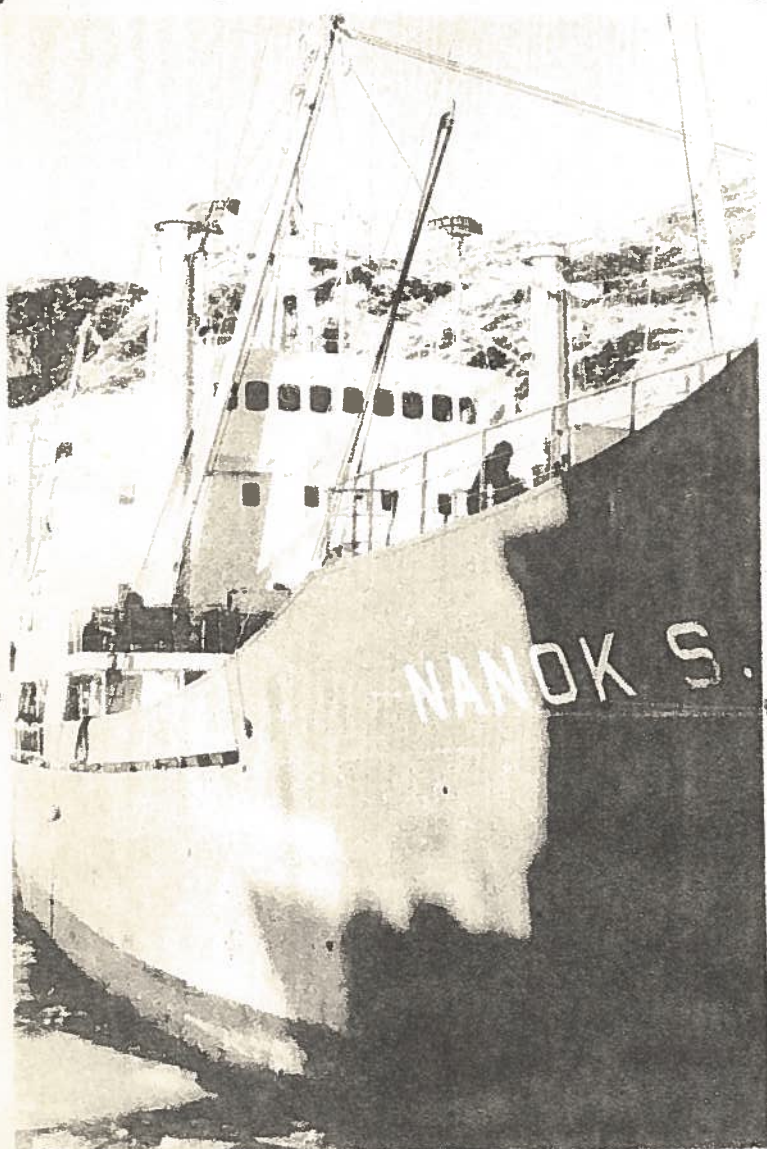
NR. 26

22. DECEMBER 1969

FLÅDESTATION GRØNNEDAL

Julen 1969

Glædelig jul

Indhold:

Leder

Humørsiden

Side-SEX

CH GLK ønsker god jul

Fotokonkurrence

GLK-nyt

Velfærdssiden

Noveller:

Campingferie

En Juleprædiken

Postspil

Grønlandsk Jul

Læserbrev

Den danske marines fjende
gennem 500 år eller mere.

Læserbrev

Humørside

Julekonkurrence

Program for Jule- og
Nytårsperioden 1969/70

Radioprogrammer

DALPOSTEN

Flådestation Grønnedal
Grønland

Nr. 26 1969

Redaktion:

VP Thorleif Andersen
VP Jørgen W. Christensen
VP Michael Holm
VP Sven E. Jensen
VP Flemming Johansen
VP Lars Kjeldsen
VP Frank Poulsen
KSRA Leif Andersen
KPSA John Borch
Skoleleder Troels Tejlgaard
Orlogspræst Ronald Pedersen

Året, der gik - i Dalpostens ledere !!!

Den sidste leder i vort blad i 1969 vil vi benytte til at foretage et lille tilbageblik over vore ledere i det år, der nu er ved at være gået. Vi vil se lidt på om noget af det vi har skrevet har forårsaget reaktioner hos de implicerede personer eller institutioner eller myndigheder. Ikke fordi vi regner med at noget bliver rettet eller aktion bliver taget blot fordi vi peger på et uheldigt forhold eller lignende. Men har vi blot formået at sætte nogle tanker i sving rundt om, så er meget vundet. En del af vore ledere har blot været af kommenterende art eller været sådanne, der ikke krævede noget svar. Men lad os kigge lidt på resten :

"Bufmønstring" . I en leder foreslog Dalposten denne afskaffet til fordel for en lukafmønstring. Vi kan kort konstatere at dette forslag er blevet fulgt af Flådestationens ledelse.

I en anden leder skrev vi om den lille velfærdsbygning og især om den meget lille læsestue. I den sag er der nu sket det at vi har fået tilladelse til at indrette den gamle SVB-formandsbarak til læsestue og skrivestue. Møbler er bestilt hos FMI og når de kommer vil vi gå igang med indretningen.

Vi foreslog i foråret nedsættelsen af et kostforplejningsudvalg, også denne tanke vandt gehør og beslutning blev taget om nedsættelsen af et sådant udvalg. Os bekendt har udvalget endnu ikke holdt møde.!!!

fortsættes
næste side.

Meninger, der finder udtryk i indlæg og artikler, er ikke nødvendigvis redaktionens egne.

Læserbreve og artikler skal være redaktionen i hænde senest torsdagen før DALPOSTEN udkommer om tirsdagen.

Redaktionsmøde hver torsdag kl. 1800.

lederen fortsat :

Om den tomgang, der er blevet i forsvaret - og altså også her - forårsaget af de mange afspadseringer, man nu er kommet ind på, har vi også skrevet. Det er selvfølgelig en sag, som vi ikke kan have megen indflydelse på, men vi har dog kunnet se, hvordan virkningen har været her på stedet, og det må jo siges at det ikke har kunnet undgås at falde alle i øjnene hvilket spild af arbejdskraft, der foregår på grund af disse mange afspadseringer. Og vi synes stadig at det er urimeligt at man byder en "ungkarl" at afspadsere på hans kvarter!!

Om Flådestationens få og ringe fartøjer har vi skrevet, men det er jo også en sag som Flådestationen har svært ved at få myndighederne derhjemme til at lytte ordentligt efter. Som vi har hørt en kyndig officer her på stedet sige: "de burde smides på dumpen allesammen"!!!!

Så var der sagen om lænestolene på Sct. Hansbålet og på lukaf'erne. Der vandt vort forslag om at sætte en lænestol ind på hvert lukaf!! Som bekendt kommer lænestolene op med INGOLF efter jul engang.

Om talsmandsuddannelsen derhjemme af 1 eller 2 mand fra "Grønlandskompaniet" har vi også skrevet i vor leder. Det er ikke blevet bedre. Der er stadig ingen af de nye, der kommer herop, som har fået denne uddannelse, og det skønt det må være et af de steder i Forsvaret, hvor det er vigtigst at talsmandsordningen kører godt!!!

Befalingsmænd med til talsmandsmøder. Det er et spørgsmål, som både vi og talsmandene har fremført og ligefrem opstillet et ønske om at få repræsentanter fra befalingsmændene med i talsmandsudvalget hver anden gang, for ad den vej at få et smidigere og bedre samarbejde istand mellem personelgrupperne. Der er endnu intet sket i denne sag. Vi ved at formanden for talsmandsudvalget har arbejdet ihærdigt på sagen lige siden den blev fremført, men hvad stopper den - det er vel ikke sådan at befalingsmændene ikke vil med ind i dette samarbejde ??? - Vi nægter at tro det, men hvad mon så sinker sagens gennemførelse ??? Og så har vi jo traditionen tro haft et par ledere om bladene, aviserne og tidsskrifterne i læsestuen !!! Det er kedeligt at måtte sige det, men der er tilsyneladende nogle "berbere" blandt den menige besætning, der ikke kan få ind i deres små hjerner, at disse ting ikke må fjernes fra læsestuen!!! Vi har hørt rygter om at Velfærdsofficeren vil søge gennemført en razia (!) på banjer og vagtslokaler for at finde de bortkomne blade - f. eks har vi hørt at alle nrr. af filmstidsskriftet Kosmorama for 1969 er væk. I spørgsmålet om en effektiv redningspatruljeuddannelse hjalp vor leder, således at dette punkt foreløbig kører godt igen.

Og i sidste nr. berørte vi så problemet omkring "personlige tjenesteydelser". Det er ikke sket videre i sagen siden, men det bliver spændende at se hvordan de stakkels familier klarer

sig i juleperioden uden baby-sit-
tere!!!!????!!!

Ja, det var et lille vue over nogle
af de ting DALPOSTEN har bragt op
i lederspaltten i løbet af 1969.

Hvad 1970 vil bringe kan vi jo ikke
sige, men vi kan da håbe at det må
blive et godt år for vore læsere,
at alle må være ved godt helbred
og i godt humør !

Kære læsere tak for tålmodighed
med os i året der svandt - glæde-
lig jul og godt nytår.

redaktionen.

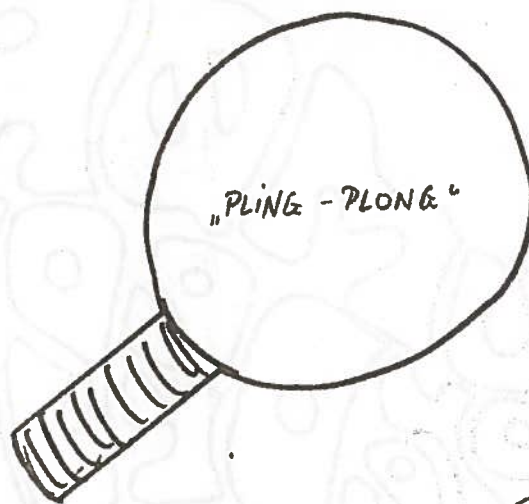
Lyd til :
radioens

ØNSKEKONCERT

TIRSDAG

DEN 30/12

KL. 20.00 - KL. ??

SPORT

BORDTENNIS-TURNERING

I DAGENE MELLEM
JUL OG NYTÅR

I juleperioden vil der blive
afholdt en bordtennisturnering
i velfærdsbygningen.

Alt personel og civile beboere
på Flådestationen kan deltage.

TILMELDING skal ske senest
ONSDAG DEN 24 KL. 1200 (Juledag)
til VP Reno Olausson (Polstreren)

Efter tilmeldingerne vil der
blive udfærdiget turnerings-
skema, der vil blive omdelt
til deltagerne.

Turneringsleder bliver
Reno Olausson

HØR HØR

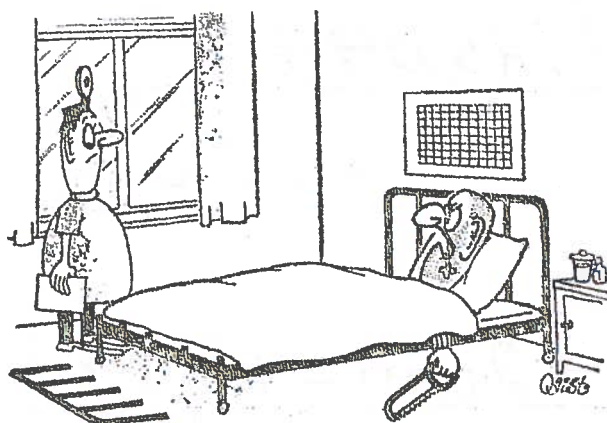

-I skal se.
De har nok en rede
i hærheden.

-Lønnen er ikke stor,
men jeg regner med
fast arbejde.

- Nu vækker du ikke den lille!

Hvordan tror De, de ville føle, doktor, hvis
De havde siddet inde i 12 år ?

Efter omhyggeligt at have
gennemlæst Deres referencer,
har jeg alligevel besluttet
at engagere
Dem...

S
I
D
E

S
E
X

GLÆDELIG JUL

Wing

GODT

NYTÅR

2019

CHEFEN
FOR
GRØNLANDS KOMMANDO
Flådestation Grønødal
GRØNLAND

Jule 1969.

Jeg ønsker alle ved
Grønlands Kommando, civile
medarbejdere, vlogsgæster, flyversoldater, kersoldat-
ter og alle pårørende en glædelig jul og et godt
og lykkeligt Nytår.

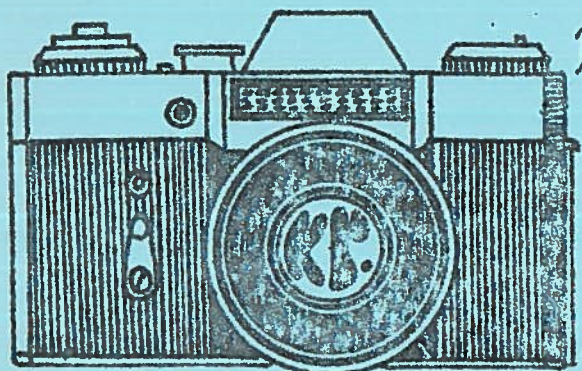
Jeg har her uheldt pligtopfyldende med-
arbejdet i kommandoen skab og vjandskab, ved
Flåderadio Grønødal, på Flådestation Grønødal,
ved skedepatruljen "Sirius", ved luftgruppe Vest, hos
forbindelsesofficererne samt i "Ingulf", "Kallemand-
ken" og "Lisken" og de, der gjorde tjeneste ved
luftgruppe Øst, i "Hægen" og ved søopmålingen,
for det arbejde, der er udført i det forløbne år.

Også hermed i Trøjte og Børst bringer
jeg Grønlands Kommando's ønsker om en god
jul og et godt og velsignet Nytår.

E. Jørgen Jensen

FOTO Konkurrence

klick!

Flådestationens personel, såvel militære som civile, indbydes til at deltage i en fotokonkurrence, hvis ophavsmand er tidligere operationsofficer ved Grønlands Kommando Major P.E. Ancker.

Major Ancker har udsat en præmie på 100 kr. for det bedste billede af en havørn. - Bedømmelseskomite bliver DALPOSTENS redaktion, der forbeholder sig ret til eventuelt at dele præmien i mindre portioner, hvis der ikke viser sig et desideret "vinderbillede". Foranstående er i overensstemmelse med Major Anckers ønsker.

Billederne skal være indleveret til et af redaktionsmedlemmerne senest

TIRSDAG DEN 10 FEBRUAR 1970

Konkurrencedeltagerne må være villige til eventuelt at stille billederne til rådighed for Major Ancker.

Læs på næste side om baggrunden for udskrivningen af konkurrencen.

VIND!

100 kr.

for det bedste
billede af en

HAVØRN.

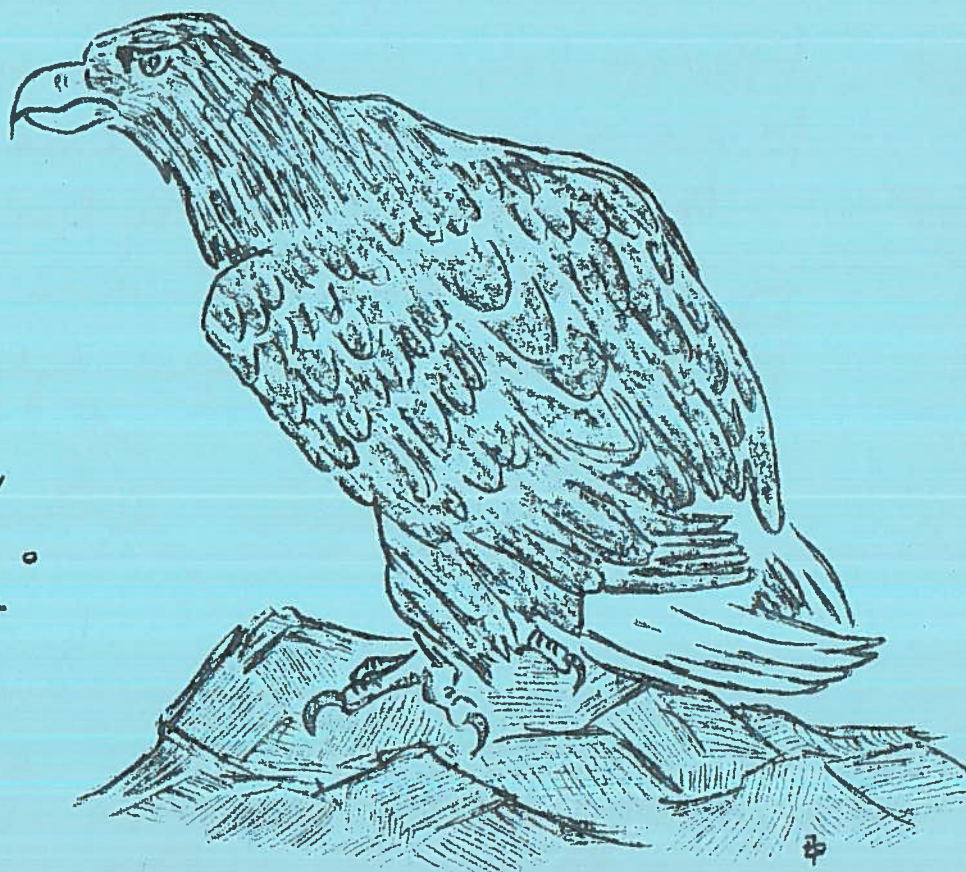

FOTO - KONKURRENCEN.

Major P.E. Ancker skriver i sit brev til redaktionen lidt om baggrunden for udskrivningen af konkurrencen, samt lidt om havørnene her i omegnen. Vi citerer fra brevet :

Undertegnede, der fra 1 jun 1965 til 1 sep 1968 forrettede tjeneste som operationsofficer ved Grønlands Kommando, havde i forbindelse med opholdet i Grønndal lejlighed til at foretage nogle ornitologiske undersøgelser vedrørende den Grønlandske Havørns udbredelse og antal.

Der har fra ornitologisk hold i mange år været næret alvorlige bekymringer for at den Grønlandske Havørn skulle uddø, og det har ikke skortet på henvendelser til relevante myndigheder med henblik på total fredning. -- Imidlertid har det været særdeles vanskeligt at vinde gehør i den grønlandske befolkning-specielt hos fåreholderne-for fredning af havørnen, da man er tilbøjelig til at mene, at havørnen bl.a. jager nyfødte lam.

Fra ornitologisk side har man på den anden side hævdet, at dette aldrig er bevist, og at de knogler og uldtotter, der evt. er fundet i ørnereder udelukkende stammer fra ådsler.

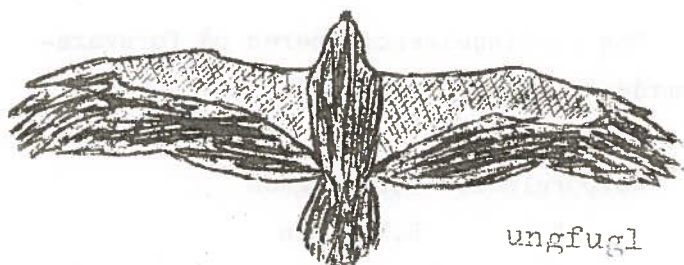
I bestræbelsen på at bidrage til at fastlægge havørnens nuværende udbredelse og antal så realistisk som muligt, forestod jeg i vinteren 66/67 og 67/68 en ørneoptælling i Julianehåb distrikt samt i den sydlige del af Frederikshåb distrikt. Optællingen blev efter opfordring fra undertegnede foretaget af Udstedsbestyrere, Kommunefogeder, Stationsledere, Fiskere og Fåreholdere fra Narssalik til Kap Farvel, og resultaterne tilgik mig i skematisk form.

Havørnen opholder sig i vintertiden fra dec - feb syd for Frederikshåb, hvor den især jager søfugle og fisker i skærgården. Ofte kan man dog tillige finde ørne langt inde i fjorde, der endnu ikke er islagte. Hvis Arsukfjorden f.eks. er islagt ud til Kamikken, vil ørne ofte kunne iagttages siddende på iskanten. På tilsvarende måde har jeg ofte set ørne sidde på iskanten i Ikafjorden.

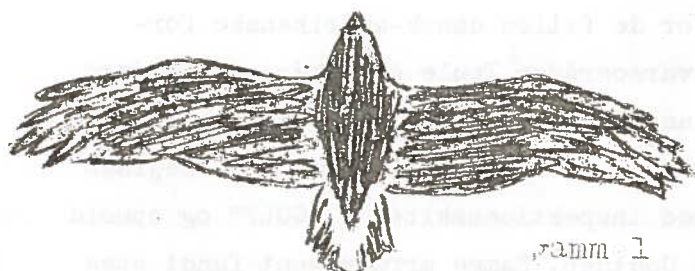
Grønndal området er i det hele taget et ideelt område, når det gælder iagttagelse af ørne, og de fleste af besætningen har sikkert set ørne langs Ivigutvejen eller på hytte- og jagtture i omegnen.

Juleperioden og første halvdel af januar er erfaringsmæssigt det tidsrum, hvor der iagttages flest ørne i Grønndal, og det er netop derfor jeg NU henvender mig til DALPOSTEN.

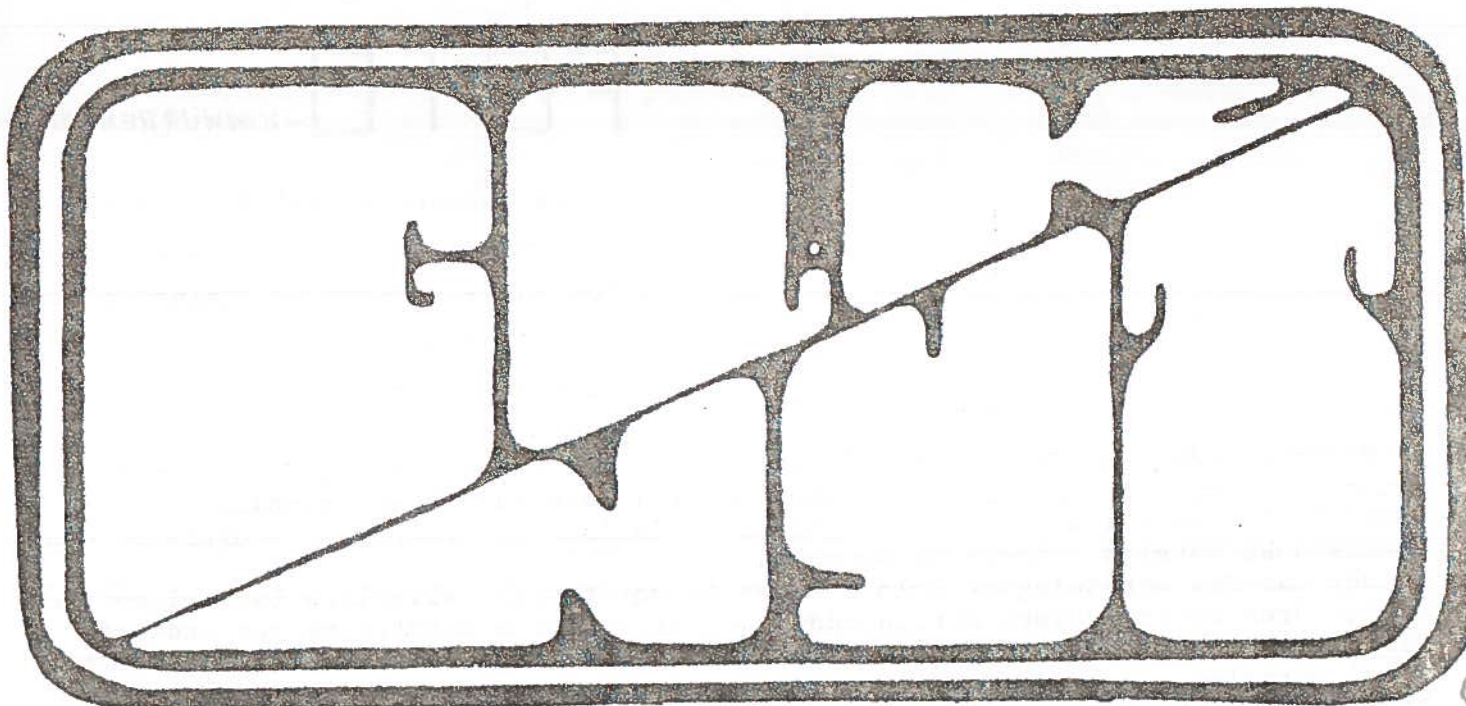
Mit konkrete behov er 5-10 gode ørnebilleder til illustration af en fagartikkel, der er blevet til på grundlag af de tidligere omtalte undersøgelser. Da det selvsagt er umuligt at tilvejebringe nævnte billeder på konventionel facon, tillader jeg mig at forsøge denne udvej, idet jeg som symbolsk betaling udsætter Kr 100,- som præmie til det bedste billede -----.

ungfugl

ramm 1

Torsdag den 18. november afholdtes stabsmøde ved Grønlands Kommando. Admiralen redegjorde for forløbet af det den 5. december i København afholdte møde. Til dette havde chefen for søværnet indkaldt cheferne for de operative kommandoer, institutionschefer m.fl. og der blev redegjort for den kommende forsvarsstabs organisation, for planerne for den kommende marinestabs organisation, for søværnets personelsituation og for den økonomiske situation og planlægning. På stabsmødet gav endvidere økonomi- og forsyningsafdeling, orlogskaptajn Jørgen Jensen, en redegørelse for kommandoens regnskabssystem.

Landshøvdingen over Grønland og chefen for Grønlands Kommando har planer om i februar 1970 af invitere cheferne for de fælles dansk-amerikanske forsvarsområder Thule og Søndre Strømfjord samt disses nærmeste foresatte i Goose Bay i Labrador på en kombineret sejlads med inspektionsskibet "INGOLF" og ophold i Godthåb. Samme arrangement fandt sted i januar 1969.

Føreren af Luftgruppe Vest er nu kaptajn B.V.Jensen, der har flyverløjtnant O.G.Møller som 2. pilot.

Efter forhandling med direktoratet for Grønlands Tekniske Organisation overtager Grønlands Kommando ved Flåde-radio Grønnedal den 1. januar 1970 kontrollen med kystskibsfarten i Arsuk, Ivigtut/Grønnedal/Kungnat Bugt - området.

Hos Grønlands Kommandos forbindelsesofficer på det fælles dansk-amerikanske forsvarsområde Thule tjenstgør nu:

Korporalselev S.Olsen

" R.Konow

Hos forbindelsesofficeren på forsvarsområdet Søndre Strømfjord tjenstgør:

Korporal K.Hansen

Korporalselev F.Ludvigsen

" B.Nielsen

Den amerikanske forbindelsesofficer til Grønlands Kommando, major U.S.A.F. vil medio januar 1970 opholde sig i nogle dage i Grønnedal. Majoren vil være led-

saget af direktør P.Fauslund, Danish Arctic Contractors. DAC er en dansk firmasammenslutning, der i kontrakt med det amerikanske luftvåben udfører alle service-funktioner på det fælles forsvarsområde Søndre Strømfjord.

Inspektionsskibet "INGOLF" har i oktober måned i fiskeriinspektions- og overvågningstjenesten i grønlandske farvande sejlet 3300 sømil. I november måned 2570 sømil i samme tjeneste samt 1400 sømil på Islandsturen. Den samlede gennemsejlede distance for disse to måneder er således 7270 sømil eller 13.500 kilometer.

Chefen for orlogskutteren "MALLEMUKKEN" kaptajnløjtnant N.E.Jensen, vil i foråret 1970 blive afløst af kaptajnløjtnant P.C.Skule.

Når orlogskutteren "MAAGEN", der for tiden er til hovedeftersyn i Danmark, til foråret vender hjem til Grønland, vil dens chef være kaptajnløjtnant E.H.Bengtzen.

Den 10. december afholdtes kontaktudvalgsmøde ved Grønlands Kommando. I mødet, der leledes af stabschefen - oberstløjtnant C.Krarup - deltog repræsentanter for talsmandsudvalgene på Flådestation Grønne- dal, i inspektionsskibet "INGOLF" og orlogskutterne "MALLEMUKKEN" og "TEISTEN". Næste kontaktudvalgsmøde afholdes ca. 1. februar 1970.

Primo januar oprettes ved Grønlands Kommando kontaktudvalg for befalingsmandsgrupperne ved kommandoen.

På Søværnets Skibs- og Maskininspek- tions vegne har Grønlands Kommando ved

Flådestation Grønne- dal nu overtaget det fulde tilsyn med søopmålingens både, de såkaldte SKA-både. To af disse er oplagt for vinteren på bådeværftet i Godthåb, to på værftet i Frederikshåb.

I luftgruppe Vest er catalina nr. 866 nu afløst af catalina nr. 863, der efter værkstedseftersyn er kommet fra Danmark. Cat 866 forlod den 19. december Søndre Strømfjord og fløj over indlandsisen mod Keflavik. Maskinen måtte dog på grund af overisning returnere til Søndre Strøm- fjord. Samme dag måtte Cat 863 aflyse sin flyvning til Grønne- dal, da vejrforholdene på ruten var sådanne, at overisning måtte forventes.

Efteranmodning fra Dronning Ingrid's Hospital i Godthåb transporterede orlogs- kutteren "TEISTEN" den 18. december bl. andre en læge og en jordemoder til Kapi- sigdlit i bunden af Godthåbsfjorden.

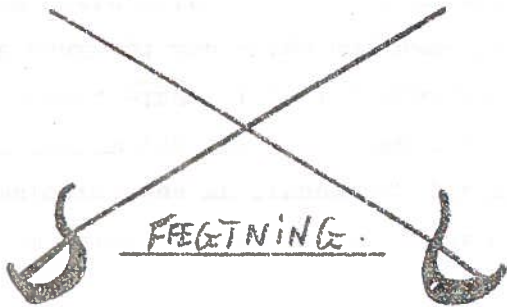
Inspektionsskibet "INGOLF" ankom den 19. december til Holmen.

Under "NANOK S" ophold i Grønne- dal den 19. december drøftede officerer fra Grøn- lands Kommando, som tilfældet altid er når "NANOK S" er inde, issejladt med kaptajn S.T.Sørensen. Kaptajnen har 40 års erfa- ring vedrørende sejladt i is.

Lederen af hotellet i Søndre Strømfjord, Sten Malmquist, der har gjort tjeneste ved slædepatruljen "SIRIUS", har skænket Grønlands Kommando et antal fotografier, der illustrerer "SIRIUS" virksomhed. Fo- tografierne vil blive indrammet og op- hængt.

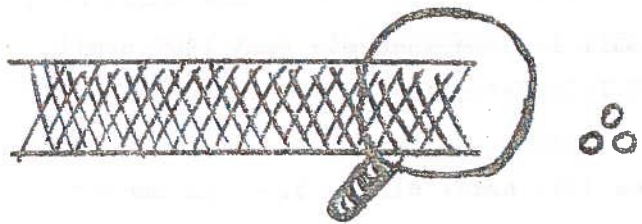
Samtlige slædehold i slædepatruljen "SI- RIUS" er nu ankommet til Daneborg.

VOLFÆRDS- SLIDENKØR

KS FLV E. Hoffmann

har tilbudt at afholde et kursus i fægtning for begyndere. For at lodde stemningen bedes interesserede henvende sig til Hoffmann i løbet af juletiden.

BORDTENNIS-TURNERING

Se andetsteds i bladet om julebordtennisturneringen. interesserede bedes henvende sig til polstreren Reno Olausson.

JULEGUDSTJENESTE :

Juleaftensdag d. 24 dec. kl. 1600

(Påklædning valgfri)

Beboere i Ivigtut er naturligvis velkomne.

NYTÅRSGUDSTJENESTE :

Nytårsdag d. 1 jan. 1970

kl. 1600.

(i øvrigt som ovenfor.)

Der afholdes stort
JULE - STATIONS - BØNGO
med masser af store
præmier.

Måndag d. 29 dec. kl.
20.

(for alt personel.)

BINGO

PRÆMIEWHIST :

Der afholdes præmiewhist
i gymnastiksalen for alt
personel.

Fredag d. 2. jan kl. 1830
(bemærk klokkeslettet)

Der afholdes bingospil
for menigt personel
i mandskabsklubben
Søndag d. 4 jan. kl. 20.

BINGO

FILM

Grønnedal Bios filmprogram for juleperioden 1969/70.

Tirsdag den 23 dec kl. 2000 :

PARDON ME

eller Vampyrernes nat !
gyser af Roman Polanski
farver - 110 min.

Torsdag den 25 dec kl. 2000 :

SNIGMORDERBUREAUET

Efter roman af Jack London
m/bl.a. Oliver Reed og Curt
Jürgens. - 110 min.
Premiere i København nov 69.

Fredag den 26 dec kl. 14.15 :

JULESHOW

Lørdag den 27 dec kl. 2000 :

DET GRØNNE SLIM

Sciens-fiction !!!!
Ellers haves ingen oplysninger om filmen.

Søndag den 28 dec kl. 2000 :

HIMMEL OG HELVEDE

Forrygende spændende japansk gangsterfilm af den berømte instruktør Kurosawa. 142 min. - Premiere i København oktober 1969-

Tirsdag den 30 dec kl. 1400 :

NICK CARTER VENDER TILBAGE

m/Eddie Constantin.
Fransk - 81 min. -

Torsdag den 1 jan. kl. 2000 :

TERROR I TEXAS

Western - 98 min.

Lørdag den 3 jan kl. 2000

3 GÅR IKKE OP I 2

Trekant-drama m/bl.a. Rod
Steiger og Claire Bloom.
92 min.

Mandag den 5 jan kl. 20.30 :

MADE IN SWEDEN

Foreløbig ingen oplysninger om denne film.

Torsdag den 8 jan kl. 20.30 :

ACCIDENT (ulykkesnatten) -

BEMÆRK TIDSPUNKTERNE !

DER VDSENDES IKKE YDERLIGERE

PROGRAM FOR DE NÆVNTE FILM.

MERE OM FILMENE I GRØNNEDAL

RADIO - SE RADIOPROGRAMMET.

LIDT OM KUROSAWA :

Akira Kurosawa er med rette blevet kaldt den mest vestlige af de store japanske instruktører. Han har filmatiseret både russiske forfattere og Shakespeare («Blodets trone» er bygget over «Macbeth»), og stilmæssigt er han tydeligt under indflydelse af de klassiske Hollywood-genrer. Hans mange samurai-film, bl. a. «De syv samuraier» (K&F 1969, nr. 2) har lighedspunkter med westerns; en film som «Ikiru - at leve» (vist i TV i november 1965) svarer til det amerikanske 'sociale drama', og «Himmel og helvede» har de bedste Hollywood-kriminalfilm som forbillede - uden at give dem noget efter hverken i spænding og atmosfære eller i menneskeskildring.

Da Akira Kurosawa med «Rashomon - demonernes port» vandt førsteprisen på Venezia-filmfestivalen i 1951, blev det signalet til japansk films indtog på det vestlige marked. Kurosawa, der begyndte at arbejde med film allerede under 2. verdenskrig, er stadig den japanske instruktør, der er mest populær i Vesten. Af hans godt 20 film har vi i Danmark foruden de ovenfor omtalte set samurai-filmene «Den skjulte festning» og «Yojimbo - livvagten».

fra filmtidsskriftet FILM 69

H
I
M
M
E
L
O
G
H
E
L
V
E
D
E

|

O

En film af Joseph Losey og Harol Pinter, der har skrevet drejebogen. m/ Dirk Bogarde Stanley Baker og Jacqueline Sassard. 97 min.

campingferie

Vi kender sikkert alle den situation jeg nu vil beskrive, og hvis der er en der kan sige sig fri, må han høre til den lille procentdel af befolkningen, for hvem alting flasker sig i en sådan grad, at det nogen gange må virke irriterende på hans omgivelser.

Det hele startede da jeg en dag kom lidt træt hjem fra arbejde og en af ungerne Peter, spurgte mig om vi ikke skulle holde ferie i campingvogn lige som Hansens hustru i nummer 17. Jeg stod helt stille et øjeblik for at samle mig om en virkelig god forklaring på spørgsmålet, men hvordan forklarede man en purk på 6 år, at det med at anskaffe en campingvogn ikke var helt så nemt som han forestillede sig? Nå, men spørgsmålet var jo stillet og en forklaring ville han jo afkræve mig, så jeg begyndte fuldstændig på den samme måde som man fortæller om blomsterne og bierne.

Jeg må hellere forklare at min familie består af Inger, min kone hjemmegående husmoder, Ole 18 mekanikerlærling, Per 10 3. klasse, Peter 6 hjemmegående "tyran", og som rosinen i pølseenden Hans, som er mit eget navn og jeg er kontorassistent i firmaet Kamilla A/S, som fabrikkerer emballage af alle mulige og umulige arter. Vi har alle en fællesnavner, idet vi har tillagt os det i Danmark uhyre sjældne navn Olsen, hvilket vi bærer med stolthed.

Nå,- jeg gik igang med at forklare Peter, som jeg for eftertiden vil benævne tyranen, at en sådan tingest for det første kostede en formue, hvis den skulle være af en sådan størrelse at vi alle fem skulle kunne være der, og hvilke problemer der ville opstå når man skulle parkere en sådan ka'l, man alle forklaringer prellede af på ham, og før jeg fik set mig om, var alle tre knægte over mig for at presse den sidste modstand ud af mig. Midt i hele diskussionen dukkede min kone op, og hun blev ligeledes overfaldet af den samlede trop, men ak - heller ikke hun kunne finde de overbevisende ord, så jeg måtte opløfte min røst og bede om ro i tabernaklet, så ville jeg tale med Inger om det i fred og ro. Der er faktisk ret meget man skal undersøge før man beslutter sig til noget sådant. Det første vi skulle se på var naturligvis budgettet, og hvis man ellers kan få en campingvogn af førømtalte kaliber til

det vi kunne afse, ja så var det i sandhed uhyre billigt, men vi blev da til sidst enige om at vi den næste dag ville gå i byen og forhøre os om priser og lignende.

Jeg tog så tidligt hjem fra kontoret den dag, og så drog Inger, Per, Tyranen og jeg i byen for at se på forskellige modeller der både størrelses og prismæssigt lå indenfor rækkevidde. Ole kunne ikke deltage i "udflugten", for han skulle ud med larven, en efter min mening dødsyg dulle med stemme som en båndsav på højeste omdrejninger, men det er jo ham selv der skal høre på det.

Det første sted vi kom til var en kæmpebutik, der faktisk handlede med alt hvad hjertet kunne begære, og vi blev ført rundt af en yderst kultiveret herre. Han forklarede en hel masse om de forskellige modeller, deres priser og udstyr o.s.v., men med min viden om campingvogne lød det hele som volapyk, men det eneste jeg fuldt ud fattede var, at en sparsom udstyret model med plads til hele familien kostede en formidabel sum, som jeg faktisk ikke kunne afse i øjeblikket, men den flinke mand ville da gerne sælge det rullende sommerhus på afbetaling med ganske små afdrag, som jeg kun ville mærke ganske lidt til hver måned og desuden var der jo den fordel, at - - - Ja,- han var i hvertfald udstyret med talegaver der trodsede enhver beskrivelse, jeg ville gætte på at en mand med de talegaver kunne sælge sand i Sahara uden at blinke. Nå, min kone og jeg tænkte så det knagede, og jeg skulle lige til at stille ham endnu et spørgsmål om vidunderet, da der lød et enormt brag bag os.

Du godeste - vi for alle tre sammen og vendte os om, og dér, ja jeg troede ikke mine egne øjne, - der stod tyranen og grinede over hele femøren medens mit smil efterhånden antog en uhyggelig grotesk form. En kæmpemæssig campingvogn der lignede en rullende strandvejsvilla holdt halvt ude på fortovet begravet i glasskår og splintret træværk fra en af ruderne i kareten. En kvinde for skrigen og råbende rundt ude på fortovet og råbte noget der i forvirringen kunne tydes derhen, at hendes hund mindst var blevet maset under dette uhyre til hus. Vi stormede alle tre udenfor hvor der efterhånden var samlet en del mennesker der alle kom med de sædvanlige gode råd

CAMPING-UDSTYR.

og vejledninger, men ingen rørte en finger. Min kone tog sig nu af begge ungerne og startede en gevaldig belæring, medens jeg forsøgte at berolige gemytterne henne ved vognen, hvilket ikke var den nemmeste opgave. Nogen usandsynlige flinke mennesker havde imidlertid fået fat i føromtalt dames hund, som hun forsvandt med i mylderet. Den var løbet fra hende da "villaen" drøede gennem vinduet, hvilket man jo absolut ikke kan bebrejde den. Panikken havde efterhånden lagt sig så meget at der var til at få ørenlyd, og vi fik fat i en kost, hvorpå vi fik samlet skårene i en pæn bunke i rendestenen, men nu kom den værste opgave. Vi prøvede 6 mand høj at få den trukket helt ud på vejen, men den gav sig ikke en tomme. Så blev der hentet en vogn fra firmaet, og ved hjælp af den plus en times hårdt arbejde lykkedes det os at få den slæbt udenfor. Nu var vi da kommet så langt. Et ødelagt vindue, en ramponeret campingvogn, 12 kroner til en taxi til Inger og ungerne, og stadig ikke et skridt videre. Derefter havde jeg en gevaldig lang samtale med den "rare" mand fra forretningen, som efter min mening havde antaget en faretruende farve i ansigtet, hvilket jeg jo ikke kunne bebrejde ham efter den omgang, og vi enedes om at jeg hellere måtte købe den på vejen holdende luxusvilla, som mit afkom havde taget ud af butikken på en højest utraditionel måde. Jeg skulle blot komme den næste dag for at ordne de fornødne papirer, hvilket jeg lovede hvorpå jeg tog hjem helt ør i knolden.

Den næste dag troppede jeg op som aftalt, og efter at have underskrevet et dusin forskellige papirer ønskede den flinke mand mig tillykke med købet, og forklarede mig at jeg blot kunne tage vognen med hjem. Genialt - hvem pokker kan trække endsige skubbe sådan en klods gennem byen - jeg kan i hvert fald ikke, og efter endnu en taxikørsel til 12 kroner stod jeg atter hjemme for at hente vores egen vogn, men nu dukkede der atter et problem op - jeg havde faktisk ingen trækkrog på vognen. Nu er jeg normalt et meget roligt gemyt, men af og til kan man komme i situationer som simpelthen får en til at se rødt. For husfredens skyld tog jeg situationen med iskold ro, og styrede mod det nærmeste værksted. Efter en samtale med værkføreren, lovede denne mig at jeg dagen efter kunne afhente bilen med den nødvendige krog påmonteret, og jeg skulle få det hele for et efter hans mening latterligt lille beløb. Da jeg dagen efter stod med regningen kunne jeg absolut ikke se det latterlige i beløbet. Med overdreven ro talte jeg et anseeligt antal sedler op og kørte afsted efter den snart lange ventede campingvogn, men mine besværligheder skulle ikke være forbi endnu. Da jeg ankom til uhyret var der plantet en seddel på den, der forkyndte, at ifølge politivedtægtens paragraf dit og dat, var parkering forbudt og jeg skulle ringe til et nærmere angivet nummer der tilhørte den nærmeste politistation.

Nu var det efterhånden lige før, men jeg var fast besluttet på at få uhyret

bragt hjem uden videre problemer. Så spændte jeg hestene for vognen og begyndte at rulle hjem, men hvis man ikke før har kørt med sådan et bæst, så vil jeg absolut ikke råde nogen til at gøre det. Jeg blev fulgt til dørs af en pragtfuld hylekoncert fra samtlige biler, men nåede omsider hjem med den. Nu var der ingen ende på jubelen i det lille hjem. Min kone og ungerne stormede ud og ind af herligheden, og jeg skulle så demonstrere alle finesser. Den var kæmpestor - rigelig plads til 6 liggende personer og mindst det dobbelte antal siddende. Skuffer og skabe i alle størrelser tæppe over hele gulvet, toilet med rindende vand fra en snedigt anbragt tank o.s.v. Jeg var efterhånden selv blevet stolt over nyhvervelsen, og efter en nats tiltrængt søvn, kunne vi den følgende morgen starte med at pakke til ferien. Selve pakningen foregik uden uheld, og så - endelig - var vi klar til at rulle ud i sommerlandet som en snegl - både hvad hus og fart angår. Vejret var strålende, og i betragtning af at jeg ikke havde kørt med en sådan djævel før, gik det strålende. Vi nød alle den skønne natur, og efter en del timers kørsel begyndte vi så småt at se os om efter en plads hvor vi kunne campere og lidt efter svingede jeg stolt hele caravanen ind på en ret stor plads, hvor der var en hel del andre campister. Jeg standede ved en bom, og en mand med et pragtfuldt fuldskæg kom os i møde. Vi hilste høfligt på hinanden, hvorefter han slog op i noget der lignede en tabel, og efter en panderynken udbad han sig et beløb, der på det nærmeste fik mig til at gispe efter vejret, og da jeg så på min kone var hun mit udtrykte spejlbillede. Nå, men det var ved at være sent og jeg pungede endnu engang ud med en mindre formue. Vi rullede nu hen på et nærmere anvist sted og fik anbragt bil og hus efter fuldskægs anvisning. Han forklarede os nu hvor vi skulle tilslutte elektricitet og vandforsyning, hvorefter han med et nik forsvandt og overlod os til resten.

----Således overladt til os selv i den friske natur med ligesindede på alle sider skulle vi begynde vores campingferie, som varede i hele 10 dage uden nævneværdige uheld. Det var en herlig fornemmelse at kunne slappe af, og jeg måtte ærligt tilstå, at jeg efterhånden blev mere og mere glad for vores køb, bortset fra at vejrguderne ikke altid var lige venlige mod os.

Dagen startede tidligt om morgenen og forløb med badning, leg, solslikning og anden form for afslapning, så man kan ikke just sige at vi overanstrengte os.

Tyranen havde fundet en spændende form for morgenmad i den stedlige brugsforretning, så den tyggede vi i os uden at kny, og samlede de medfølgende spillemarker, plasticbolde og klippeark, som jo var den væsentligste grund til købet af produktet, hvilket fabrikanten jo efter al sandsynlighed havde regnet ud.

Nå omsider kom afrejsedagen, og vi trillede hjemad alle glade og solbrændte efter en herlig ferie, og nogle timer senere holdt vi foran vores hjemlige bolig, og blev budt velkommen af kvarterets unger, som straks erobrede tyranen til sherrif i det stedlige cowboyoprør mod nabokvarterets grumme indrædere, hvilket både min kone og jeg fandt særdeles udmærket, da han således var afsat medens vi pakkede ud.

Min kone satte vand over til kaffe inden vi påbegyndte udpakningen, medens jeg nussede lidt rundt for at vænne mig til den daglige trummerum igen. Jeg samlede den indgående post i en bunke for at læse den i ro og mag til kaffen. Jeg var nået næsten halvvejs gennem bunken, da jeg kom til et af de breve med ruder i, som alle næsten ved hvad indeholder. (Hvis de ikke inden 14 dage o.s.v.). Medens papirkniven banede sig vej gennem ryggen på kuverten for mange skumle tanker gennem mit hoved, men jeg kunne ikke umiddelbart finde mig skyldig i noget kriminelt. Langsomt læste jeg brevet igennem, da jeg omsider nåede til underskriften, vidste jeg ikke om jeg skulle le eller græde. Ved de hvad der stod? Nå ikke - men her er brevet ordret:

E.P. Nielsens efterfølger
Krunch og Knas A/S
Kuponvænget 45
Glostrup

Vi har dags dato modtaget 5 rigtigt udfyldte kuponer fra vores produkt "KNAS". Dette berettigede Dem til at deltage i lodtrækningen om en campingvogn "SUPER STAR", som de ved udtrækningen har vundet plus 10 dages gratis ophold for fem personer ved en hvilken som helst campingplads i Danmark. Vor konsulent vil kontakte dem i den nærmeste fremtid for nærmere oplysninger. Hjertelig tillykke.

K. Nassen
A/S Krunch og Knas.

Kommentarer er overflødige.

E BECKMAN

EN

Juleprædiken

af Kayrol Böcker

Der lå en skole ude på landet, en af de gamle lange skoler med tre skorstene på rygningen. Rundt om var der sne. Træerne i dens store have var pudrede; men røgen rendte tyk og tæt ud af alle skorstenene. Det lave, mosklædte stråtag var lunt og sikkert. Ruderne skinnede blanke og klare ud. Derinde var det varmt og hyggeligt - men det lakkede også mod juleaften.

Skolestuen lå næsten i halvmørke; men endnu sås hoved ved hoved bag vinduerne.

Børnene skulle haft fri til middag, og klokken tolv var julesalmen bleven sunget; men da havde de bedt så bønlig om endnu en historie, en rigtig julehistorie, og skolemesteren havde givet efter. Han sad på katederet og holdt sin lineal i begge hænder og så ud i stuen, hvor der var dødstille.

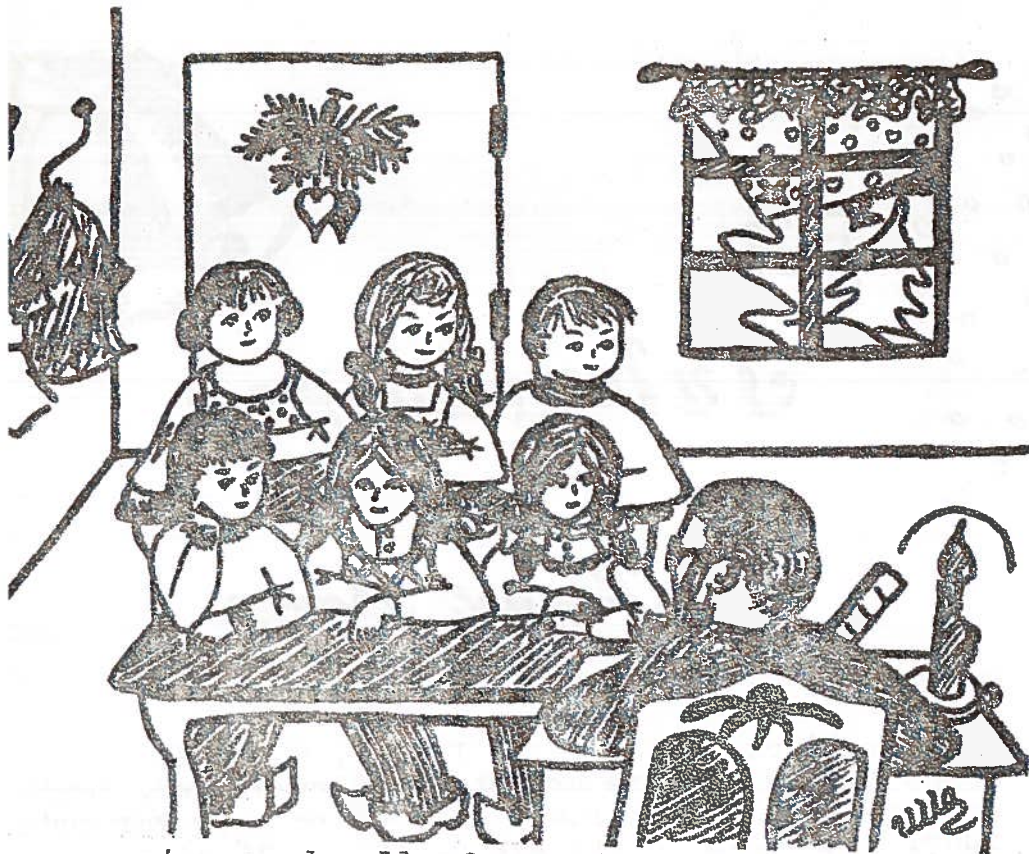
Så skal jeg fortælle jer noget, der ligner en historie, sådan en slags juleprædiken, som min skolemester holdt for os, dengang jeg var lille. Det er fyrretyve år siden. - Hører I så:

Langt ude i marken, helt derude, hvor en stor skov stod mørk over den hvide, snelagte jord, begyndte historien; thi et snefnug faldt fra himmelen. Der kom ganske vist flere efter; men dette var det første, og idet det sank gennem den stille luft, sagde det højt: Jeg vil falde her i rugageren. Her er nok en bar plet, som jeg kan dække. Jeg vil skærme sæden mod frosten, da kan jeg rigtig hvile. - Det så mod himmelen. - Farvel! sagde det, nu tilhører jeg jorden. - Og så faldt det.

Men højt i luften blev der en syngen. Det var som uhyre ensomhed, der kogte. Og sangen tog til. Det var stemmer fra hundrede tusinde snefnug, som kom efter og langsomt nærmede sig.

Hvor er vor kammerat?, sagde de. - Nå, der er du. Der ligger du godt i rugageren. Vi hørte dine ord højt oppe. Det var smukke ord, og vi vil gøre som du. - Og de nærmede sig mere. De så over rugageren. De gik forbi hverandre for at finde sorte, nøgne pletter, og så dryssede de ned, fnug efter fnug, således som de kan gøre juleaften, medens alle de spæde rugstrå ligesom trak sig nedad, nu sås kun spidsen, nu svandt også den, enkelte snefnug kom endnu - så var ageren kun en eneste glitrende flade, sangen hørte op, luften blev klar og kold, og alt var igen blikstille.

Og nu kunne den ensomme vinter da have fået lov til at være alene herude over den hvide sne, hvis der ikke netop lige ved skovbrynet havde siddet en flok vintermagre spurve, som var kommen, fordi en løgnagtig krage hjemme i poppeltræet i landsbyen havde bildt dem ind, at man ligefrem vadede i føde ude ved skovbrynet.

De havde - mærkeligt nok forresten - glemt at skændes, men de lyttede til snefnuggenes sang, og da de nu besvarligt havde sig for at søge hjem under den dælende sol, så de med en sidste beundring ud over ageren, der var blevet så trofast dækket - og der var ikke en, som sagde et råt ord på hjemvejen, hvilket var mærkeligt - men endnu mærkeligere var det måske, at de ved hjemkomsten, netop i den aller-yderste gård, lige over for fattighuset, så et vældigt kornneg på en meget høj stang. Spurve-
studsede i et nu af undren, men i det

næste var de alle forsvundet dybt i neget.

Skumringen tog til, natten kom på sine sorte, tavse fødder vandrende, kulden bed hårdere, og stjernerne skælvede, da der hørtes en vemodig sang tæt ved neget, så spurvene alle som en så op - med munden fuld af mad.

Ovenover svævede en lille flok af mejser og trækikkere og deres sang var en bøn om at få lidt del i måltidet. Spurve-
studsede i et nu af undren, men i det næste var de alle forsvundet dybt i neget.

Da var aftenen kommen.

Men inde i fattighuset blev der tændt et meget klart lys. Bag vinduet havde der siddet en gammel kone, som havde set spurvenes godhed, og hun var bleven glad. Ak, hvor var hun rynket og gammel. - Nu vil jeg skam også være god, sagde hun. Det er vel også kun min pligt! - Thi hun vidste med sig selv, at hun var den raskeste i hele det gamle hus og kunne tjene mest ved at spinde og strikke. - Det er ganske vist juleaften, sagde hun, og efter kirkegangen får vi både stegt flæsk og kaffe; men det ville være des større højtid, hvis vi også kunne få kaffe før højtiden - og den giver jeg!

Hun nikkede bestemt med hovedet, og da lyste de gamle øjne.

Og så gik der bud rundt i fattighuset, og ikke et kvarter efter var der selskab i stuen. De gamle sad i rad om bordet ved kaffe med tvebakker og halvskillings kringler, og da var julen begyndt for dem en hel time før kirkeklokkerne tænkte på at kime. De gamle morede sig og råbte og fortalte historier, ja, de skreg endogså højt, for der var nogle, som var tunghøre, at fattigforstanderen, som kom forbi (han var fisker og kom just fra fjorden med et stort knippe ål i en snor) standsede for at se ind. Og han smilede ved at se de gamle så sjæleglade.

Det er underligt, sagde han til sin kone, da han kom hjem, at de i fattighuset kan holde så glad en jul.

Den ville blive gladere, sagde konen, som havde et forunderligt mildt blik, hvis du havde ladet dine ål blive der. Nu skal de gamle kun have stegt flæsk, ved jeg nok. Du kunne givet dem stegt ål, det får de sjældnere.

Det er et stort knippe, sagde manden og så hurtigt på det.

Des gladere bliver de, sagde konen, og så tog manden sin hue og gik tilbage.

Han vandrede hen ad de hvide veje, og han kom forbi Mikkels Jensens gård, og Mikkels stod nybarberet og i kisteklæder uden for gården og bestilte ingen ting uden at ryge på sin pibe. Men han kendte straks fiskeren derude i mørket.

Hvor skal du hen, Per fisker? Jeg skal til fattighuset med ål. Er det på sognets regning? Nej, det er på min egen, det vil sige på min kones. Hun har jaget mig af sted.

Nå så! Ja så! Mikkels klædede sig i nakken. Per fisker sjaskede videre ude i sneen, og derefter gik Mikkels langsomt ind.

Ved du hvad, mutter. Nu går Per fisker til fattighuset med et vældigt knippe ål; han er dog selv en arm mand.

Konen så op. Hun stod netop ved skorstenen og stegte den anden pande medister.

Han er ikke armere, sagde hun, end han kan give væk. Derefter så hun manden ind i øjnene. Hvad har vi gjort, Mikkels?

Han vendte sig og gik hen til bordet.

Ja, det får blive din sag, sagde han og satte sig og tog efter salmebogen, medens konen gik til spisekammeret. Hun tog gryn og kød og flæsk og kaldte på pigerne, at de kunne løbe til sognefogdens og låne et par krukkes til mælk. Thi nu skulle der øjeblikkelig sendes mad i byen til alle de fattige, som var nærmest.

Og pigerne løb.

Hvad skal krukkerne til? spurgte sognefogden, som var byens rigeste mand, og som gik og lavede sig til kirkegang.

Der skal mælk og fløde og noget sul i byen, sagde pigerne hurtigt og gik med krukkerne.

Men sognefogden blev stående.

Vi havde vel selv haft brug for krukkerne, sagde han pludselig til sin kone - jeg kommer i tanker om, at det er juleaften; men vi kan vel hitte på råd. Mikkels strenger sig an for at gøre godt rundt om sig. Kanskede bliver på tide, at også vi her skaffer os en glædelig jul.

Og så sendte han karle og drenge og piger ud til de fattige, som han bedst kendte. En lovede han et lille læs tørv, og en anden en skæppe rug og en tredje lidt hø til koen.

- Og den mand havde lange arme.

Og sådan blev det, at da kirkeklokkerne ringede, var der ikke et hjem, hvor ikke en eller anden hjælpende hånd havde været inde.

Så gik folk til kirke. De kom ad de hvide veje og søgte sammen om den høje kirke, igennem hvis buvinduer lyset nu så ud i aftenen.

Klokken blev stadig ved at ringe. Så tav den, og nu sad folk inde under de høje hvælvinger, medens sangen lød langt bort.

Alle sang de, fattig og rig. Alle sad de mellem hverandre; thi for vor herre er alle ens. Og det var nok siges, at de alle var glade.

Præsten gik på prædikestolen. Han begyndte at oplæse juleevangeliet og gik over til at tale om den rette jul.

Julen er gavernes tid, sagde han. Vor herre giver det bedste. Tag imod hans gaver. Efterfølg ham så. Prøv selv at give lidt - enhver især. Selv den fattigste kan i hvert tilfælde smuldre et par krummer til fuglene i vinternatten. Offervillighed giver julen glæde.

Hvert menneske bør i gerning - som i ord - råbe ud til hver, som er som ham, et: Glædelig jul!

Folkene i kirken så op. De forstod deres præst. De havde tænkt som han. Og da de gik hjem, tittede de ind ad hvert vindue og glædede sig inderligt ved at høre sang eller barnejubel.

Det var mørkt under himmelen; men der sang jo i luften et: Glædelig jul!

Kirken var stum nu. Dens lys slukkedes. Men den vogtede landsbyen.

Og rundt i hjemmene tændtes flere lys, flere og flere, flere endnu. - Juleaften var jo kommen - vinterens fest.

Ved sin bordende sad sognefogden. Rigdommen stod foran ham, men han spiste glad; thi han havde mættet de fattige.

Når han løftede gardinet, kunne han se over til Mikkel Jensen, som nu just var færdig med at synge en julesalme med sine folk.

Også han sad for bordenden, og hans hustru med de gode, milde øjne var lige ved siden af ham. Og medens hun så over det velåkkede bord, hviskede hun: Det var godt, du traf Per fisker, Mikkel. - Nu smager maden. - Og Mikkel - nybarberet - smilede og sagde ja og tænkte alligevel med undren på Per fiskers kone, som sådan kunne hitte på at bortgive den kostbare ål, som hun selv kunne haft hårdt brug for.

Mikkel kunne jo ikke ane, at netop i samme stund sad Per fisker og hans hustru ved deres husmandsmåltid og tænkte med beundring på den gamle i fattighuset, der af al sin armod dog havde haft råd til at gøre alle de andre fattige dernede en glæde.

Thi de kunne jo dog heller ikke ane, at den gamle, som havde givet kaffen, og som just nu stod ved skorstenen og stegte ål, tænkte med undren på fuglene, der af godhed veg pladsen for hverandre og gav hverandre del i deres glæde.

Nej, der var vist ingen, som anede ret meget om den anden, og i hvert tilfælde tænkte ingen på, at det alt sammen var kommet af, at et lidet, godt snefnug var faldet fra himlen og nævner vor herres navn.

- - - - -

Skolemesteren tav.

Det var næsten mørkt i stuen. Men endnu var der stilhed.

Det var min prædiken, sagde han, som jeg selv har hørt den. Gå nu pant hjem alle sammen og glædelig jul.

Men I kan godt fortælle historien videre, og I kan også tænke på den selv.

Synes I, at I er for små til at gøre noget godt, så tank på, at det kun var et snefnug, der begyndte hele denne historie.

Ulla Madsen, Ivigtut

ØNSKE- KONCERT:

Traditionen tro afholder Grønnedal radio i Julen den store ønskekonzert til fordel for

"FORENINGEN TIL HJÆLP FOR GRØNLANDSKE BØRN".

De sidste par år har beboerne i Grønnedal og Ivigtut samlet store pengebeløb ind denne aften, til det gode formål.

Samtidig med at det er et godt formål, får vi i de to byer en festlig aften (og påfølgende dag?) ud af det.

Der kan på den aften til studiet indtelefoneres almindelige hilsener til andre i området (idet man så samtidig til studiet angiver, hvormeget

På denne aften kan der indtelefoneres ønsker på to telefoner i studiet : **173 - 180**

LYT TIL GRØNNEDAL RADIO

TIRSDAG DEN 30 DECEMBER KL. 2000

man vil give til indsamlingen. Dette vil blive noteret, og beløbet opkrævet efter Jul.).

Ligeledes kan der foranstalles lokale indsamlinger med henblik på at få enkeltpersoner eller grupper til at "gøre noget" til gengæld for at man indbetaler det indsamlede beløb til studiet.

(Et eksempel fra sidste år: Frigangerbanjen betalte 150 kr. til indsamlingen for at se CH FLS og AC-STA køre omkap på banjen med miniracerbiler. - !)

Ofrene skal selvfølgelig give deres samtykke til spøgen.

Mere om reglerne ved udsendelsens start.

Post-spil !

TIL DE LANGE MØRKE VINTERTIDTENER - PRØV DALPOSTENS
MORSOMME - UNDERHOLDENDE - AKTUELLE - POSTSPIL !!!

De finder nok en lille brik eller lign. at flytte med og terninger har De nok også ved hånden - så intet forhindrer Dem i at starte på den spændende jagt - hvem kommer først i sin postsæk til Grønnedal.?????

START : Alle starter fra Kastrup, København.

NR. 4 : Den sæk De er sendt i ryger desværre ud i Keflavik sammen med posten til Island. - De må stå over 1 gang.

NR.10 : De er blevet sendt i den sæk med luftpostgrammofonplader til Kantine. De kan ikke lade være med at kigge pladerne igennem ! - Det er snyd, De må ikke se pladerne før end de kommer frem i kasserne i Kantine. Til straf må De stå over 1 gang.

NR.13 : De må i Deres sæk vente lidt i Sdr. Strømfjord, da Catalinaen står på Narssarssuaq med maskinskade. Stå over 1 gang.

NR.16 : Vel afsted med Catalinaen bryder dennes varmesystem ned inde over isen og i de 40 graders frost fryser De til en istap. Man må skyndsomst returnere til Sdr. Strømfjord for optøning. De må stå over 1 gang.

NR.20 : Næste dag flyver man igen fra Sdr.Str. men Catalinaen sendes på eftersøgning ud for Frederikshåb efter et uidentificeret fartøj. Det viser sig at være Flådestationens fartøj ELS GDL 1, der på en tur til Arsuk fik maskin-stop og drev til havs. - De ryger tilbage til Sdr.Str. da det nu er for sent at lande i Grønnedal. - De må stå over 1 gang.

NR.25 : De er atter i Sdr.Str., men nu skal Catalinaen udskiftes med en frisk. Posten bliver derfor taget ud af den gamle Catalina. I forvirringen hjælper en hjælpsom postfunktionær Deres sæk og dermed Dem om bord i Grønlandsfly til Upernavik. Han læste forkert af Grønnedal og - noget andet ?! - De må stå over 1 gang.

NR.30 : De smides i land i Upernavik, men nu vil uheldet at al postforbindelse sydover afbrydes p.gr.a. dårligt vejr. En slædekusk skal imidlertid til Thule, så hen tilbyder beredvilligt at tage Dem med dertil, for derfra er der fly sydover. Da det er slædekørsel må De stå over 2 gange.

NR.35 : I Thule bliver De straks læsset over i et amerikansk transportfly. Dette fly skal imidlertid lige et smut til Station Nord med post, så den tur må De lige tage med frem og tilbage. - De må stå over 1 gang.

NR.38 : Amerikanerne skal foretage luftdrop til Eigil Knuth i Brønlundsfjord, og De var lige ved at ryge med ud, men den amerikaner, der skulle smide Dem ud havde været på belønningstur i Grønnedal, så han kunne se at der var noget galt. De må dog sunde Dem ovenpå forskrækkelsen. - De må stå over 1 gang.

NR.43 : I Station Nord sker katastrofen ! Man er her så ellevilde over at få post, så da man hjælper med at losse maskinen tager man kritikløst al post ud af flyet. - De må stå over 2 gange.

NR.50 : En af Sirius' slædepatruljer kommer forbi efter en tur til Beringsstrædet. Den tager Dem i sækken med til Daneborg. - De må stå over 2 gange.

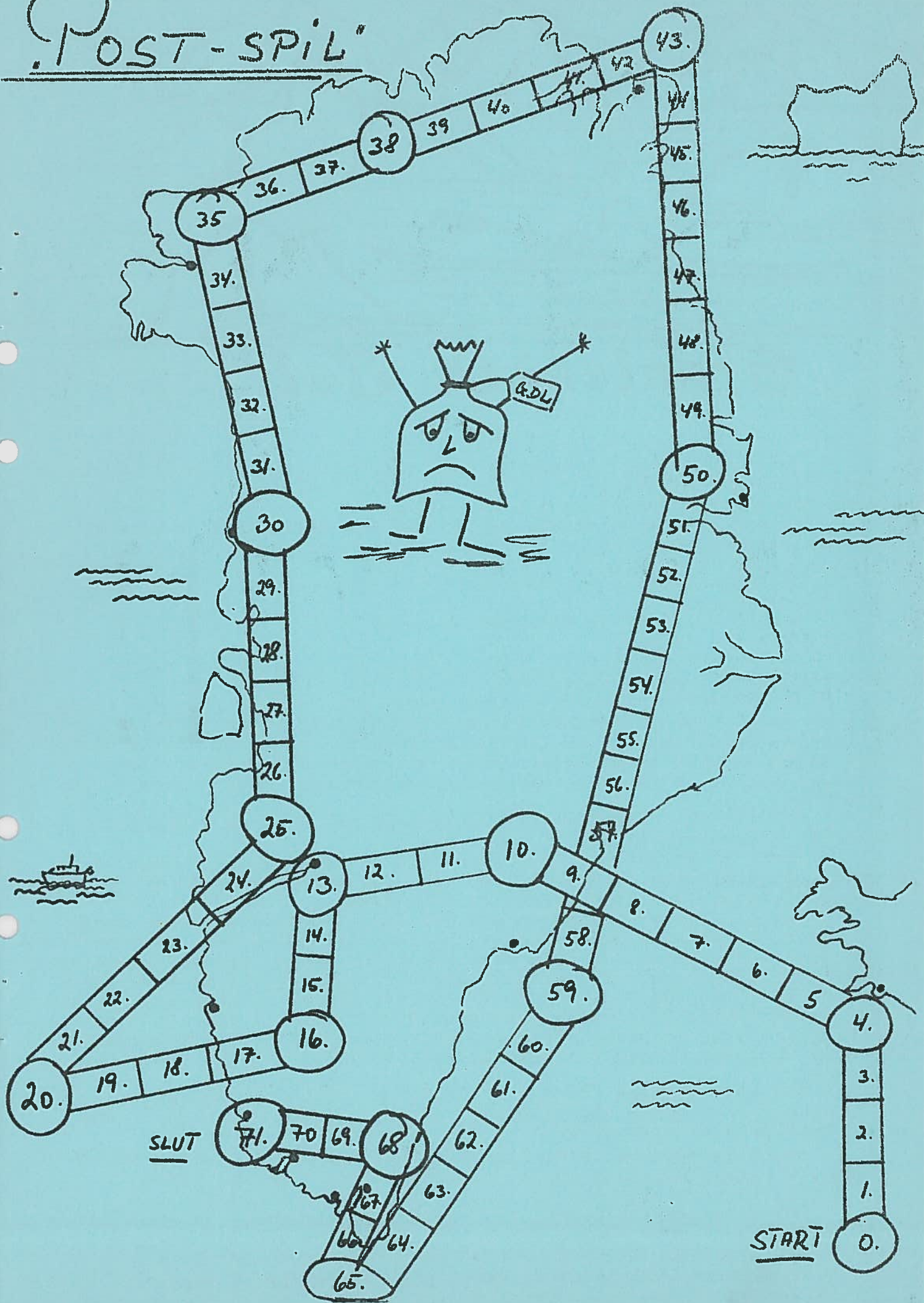
NR.59 : Luftgruppe viser sig at være i Daneborg og de snupper Dem med ned til Kulukuk, hvor De dog må vente lidt for at komme med Erika Dan, der er forsinket 4-5 dage. De må stå over 1 gang.

NR.65 : Erika Dan bringer Dem til Julianehåb, hvor de afventer Mallemukken. Stå over 1 gang.

NR.68 : De nåede lige at blive sendt til Narssarssuaq inden Mallemukken kom til Julianehåb. I Narss. venter Catalinaen på at blive udskiftet. Stå over 1 gang.

NR.71 : Stolt og med bævende hjerte når De endelig Grønnedal, men kun for at opdage at ingen ønsker Dem. Alt hvad De havde i sækken er gammelt og uaktuelt. De har stridt og lidt forgæves.

POST-SPIL

Grønlandsk Jul

Dette, at kunne undvære og dele med hinanden, er jo en god tanke. Men jeg tror ikke, at tanken er særlig uselvvisk, når den kun gælder denne ene aften om året - juleaften.

Er det ikke blot fordi, man finder det velbehageligt at sidde i sin stol denne aften og hygge sig med en god samvittighed og være åh, så glad for sig selv.

På dette punkt har grønlanderens en helt naturlig og selvfølgelig indstilling.

Man er vant til at dele med hinanden - ikke kun juleaften - men hver dag året rundt.

Det gælder nok især på udstederne, hvor alle lever som een stor familie på godt og ondt.

Man trives i samværet med hinanden. Den daglige kamp for føden kan være hård, men til gengæld forstår man at koble totalt fra og gøre den mindste anledning til en fest. Ved fødselsdage bliver der serveret kaffe dagen igennem og gæsterne medbringer gaver efter evne. F.eks. et lommeterklæde, en æske stearinlys, et kronestykke i papir eller en lækker kødbid.

Om aftenen fortsætter festlighederne med dans og udskænkning af imiak, hjemmebrygget øl.

Årets kirkelige højtider giver også anledning til samvær og fester, og julefesten former sig som een stor bekræftelse på den samhørighedsfølelse, som kendetegner udstedslivet.

Man indstiller sig på en uge med kun lidt søvn og mange feststrabadser. De sidste forberedelser træffes lillejuleaften, hvor næsten ingen sover. Alligevel når alle at sidde i den varme, pyntede kirke næste formiddag. Salmesangen og den kirkelige handling er ikke blot religiøs kult for dem, men tydeligt nok en vældig udfoldelse af syngelyst og underholdningsglæde. Og kirkegangen synes at betyde mere end det - en tilfredsstillelse af udstedsfolkenes evige trang til at være sammen med hinanden og luges af det fællesskab, som det lille samfund byder sine medlemmer.

I løbet af dagen går man på besøg hos hinanden med smågaver. Man modtager selv besøg, får ligeledes gaver, og fortærer megen og tung hjemmebagt kage og drikker tallose kopper kaffe.

Egentlig julemad laver man ikke. Har man sæl i garnet, spiser man den, ellers fisk, eller fugle - som de øvrige dage om året.

Man koncentrerer sig om festen frem for om måltidet.

Det gensidige besøgeri, som iøvrigt fortsætter i de efterfølgende dage til et godt stykke ind i januar, bliver ved til omkring midnatstid juleaften. I løbet af aftenen har børnene sunget julesange uden for husene, og er blevet belønnet med skonrogger og knas.

Nu er de fleste af udstedets mindste tunlet udmattet om på brik-sene.

Ved tolvtiden bevæger udstedets unge mænd og kvinder sig i flok ud til det yderste hus på næsset og synger julen ird uden for husets vinduer. Der bliver tændt et lys i vindueskarmen. Ruden tør langsomt op. Sangen dør hen, og flokken går ind og ønsker glædelig jul, får tak og lige så gode ønsker igen - og fortsætter så sangerfærd, silatangiainek, til de andre huse. Hver gang de samme tre salmer. Ind imellem træder en af de unge frem til vinduet og fremsiger et skriftsted, henvendt til dem inde i huset. Det kan være en blæsende og bidende kold nat. Sangernes og sangerinder-

nes hænder er dybt begravet i lommerne, og anorakhætterne er trukket godt op om ørerne. Koret tramper i den knitrende sne for at holde varmen. De unge vugger i takt til salmetonerne for at holde bevægeligheden i lemmerne vedlige.

Så strømmer de ind og ønsker glædelig jul, juttulime pivdluaritse, til folkene i husene. Og varmet op af komfurvarmen fortsætter holdet den natlige runde til alle husene. Ingen skal snydes.

De sidste bliver vækket af sangen foran vinduerne hen på morgenen; de står op, tænder stearinlysene og byder indenfor, når sangen forstummer.

Denne nattesang foregår igen nytårsnat og undertiden Hellig Tre Konger.

Ind imellem har udstedsfolkene danset kamiksålerne tynde og råbt sig hæse ved dansefest efter dansefest. Nogle aftener har man gyst og moret sig over de mærkelige væsener, der dukker op mellem de dansende i husene - mitartut!

Nogle af udstedets børn eller unge har klædt sig ud i hæslige kostumer af sække og gamle trøjer. Enkelte af dem har pukkel på ryggen, og alle har de forvrænget ansigtstrækkene med sodstribes, har en hjemmegjort maskepå eller en tynd strømpe spændt stramt ud over næse og mund, så udseendet bliver gruopvækkende.

Disse uhyggelige bajadser, mitartut, tramper ind, anfaldet kvinderne, gør kur til dem på ret håndgribelig vis og stikker deres slemme fjæs hen til folk i stuen.

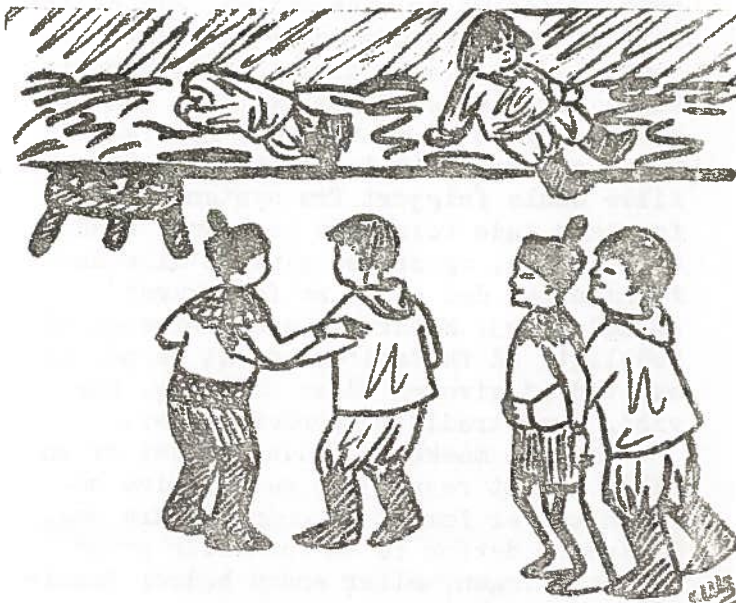
Man viger tilbage, nogle skriger henrykt, men klatrer alligevel op på stole og borde, væk fra mitartut.

Gættier går: Hven er de mon, det ser ud som udenbys folk ... Maskeringen er fuldkommen.

Troldene rækker armene frem og tigger eller reklamer kræver, ned tavse miner, deres løsepant - og lidt efter bræser de ud af huset, med lommerne fulde af sukker og knas.

Anfaldet fra de uhyggelige væsener er afslået. Man ler befridset. Dansen fortsætter.

Andre aftener er mitartut der igen. Forestillingen gentager sig.

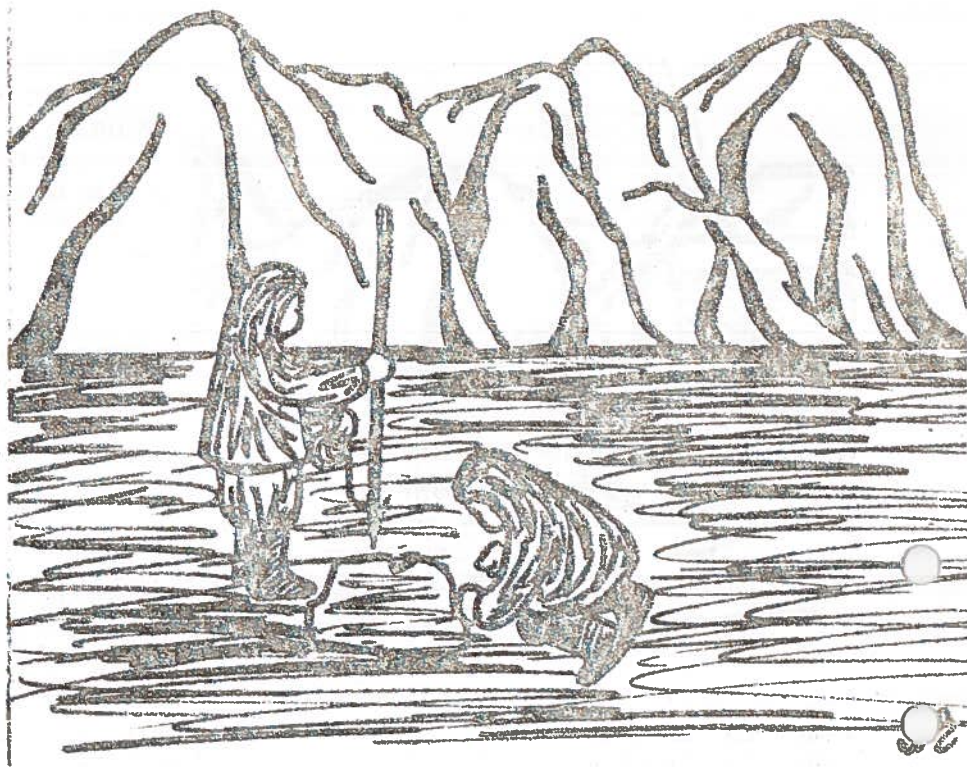
Når festerne ved årets slutning og det nye års begyndelse ebber ud, rettes opmærksomheden mod fangsten.

Udstedet er indhyllt i vintermørke.

Sælerne begynder at gå i garnene ude på fangstmarkerne.

Kampen for den daglige eksistens genoptages, men samhørighedsfølelsen er ikke forbi med julen. Den fortsætter som en naturlig del af det daglige liv blandt disse mennesker på verdens største og koldeste ø.

(Uddrag af afsnittet "Livet i et udsted" fra bogen " Bogen om Grønland ".)

Ulla Madsen, Ivigtut

EN FORNUFTIG GRUND UDBEDES!

Der udgik i disse dage en FLS BEF. 28/69 stk 5. Idenne befaling står, at påklædningen Jule- og Nytårsaften er paradeuniform.

Formålet med denne befaling synes lidt svar at finde, og for os, er der intet formål, som kan retfærdiggøre befalingen.

De, som har tænkt sig at opponere mod ovenstående, vil sikkert sige, at det ser pænt, nydeligt og ensartet ud. For os er det, at 120 unge mennesker er klædt i samme tøj og ligner hinanden til forveksling, det mest kedelige syn, man kan tænke sig, og så på to aftener, hvor man helst vil være civil, og føle sig bare en lille smule frigjort fra systemet. Hvorfor ikke lade folk selv bestemme, hvad de vil have på, og derved give os alle den fornøjelse, det er at se folk klædt i spraglet tøj. Mænds tøj er i forvejen så kedeligt, så fantasiforladt at se på, at man ved at give en sådan befaling, har vist, hvor traditionsbundet man er.

Man kan måske indvende, at det er en lille sag at rejse, men det at give befalingen, er for os en endnu mindre sag. Så lad os derfor få en fornuftig grund til befalingen, eller endnu bedre: Annulér befalingen.

VP'er 214, 215, 216, 227, 295.

SVAR:

Jeg vil gerne med det samme svare på ovenstående. Flådestationsbefalingen om Julens program er udarbejdet af julekommissionen, i hvilken der sidder 6 menige repræsentanter. Disse kunne have fremført spørgsmålet på julekommisionens møder, men de har intet haft at bemærke til nævnte punkt.

Man har vedtaget, at påklædningen de to aftener skal være paradetøj. ene og alene for at gøre det så festligt som muligt for det menige personel, idet disse to aftener skulle adskille sig lidt fra de normale aftener i Klubben.

Det er de meniges egne fester, så strengt taget kan Flådestationens ledelse være ligeglad med hvilket tøj, man møder op i, men hånden på hjertet, er det ikke sådan, at det tøj de fleste har med herop af privatkarakter, er cowboybukser o.lign. - Man holder vel ikke julaften derhjemme i cowboybukser og sweater?...

Velfærdsofficeren.

Den danske marine's fjende gennem 500 år eller mere!!!

Vi går ud fra, at den intelligente læser allerede på nuværende tidspunkt har fået angstfølelser og kulegraver sin hjerne for dens indhold af historisk viden og stiller sig selv spørgsmålet - har den fredselkende danske marine nogensinde haft en fjende? - Læseren får en association: SVENSKERNE! Ha-haae, der var den! Gud, hvor er jeg intelligent. Ak, o-ve-o-klage, latterligt kære læser. Var det blot så vel, at det var svenskerne, da havde der intet grundlag været for denne artikel. Ja læser, du gjorde dit bedste, men vor fælles fjende er af langt farligere karakter, og derfor kun omtalt i den danske flådes hemmelige arkiver.- Hvad er det ,vi ikke må vide ????? Kan det virkelig have sin rigtighed, at fædrelandets stolte, tip-top udrustede skuder har kæmpet forgæves mod en overlegen fjende gennem mere end 500 år? Ja, vi må se de kolde, klare facts i øjnene: Vor flåde er gået fra nederlag til nederlag og kæmper stadig tappert, men forgæves. Vi ved dét!!! Ganske vist er det dristige ord at slynge ud, men visse arkiverede, klassificerede, hemmelige oplysninger er kommet os i hænde ad lyssky, velunderbyggede kanaler.

Vor beretning burde måske stoppe nu af hensyn til den desillusionerede, nerveopbrændte og frustrerede læser; men fat mod, den altid ildehørte og tilbageholdte sandhed må nu frem. Derfor vil vi nu på lempeligste måde indvie dig i fjendens karakter, levevis og kampmetoder.

Forestil dig buddyr, buffende en sen nattetime omgivet af mørkets stilhed, dybt begravet under fårehammens mikroklima, hvor dit tarmsystems ildelugtende tyfoner kæm-

per for at undslippe fårehammens jerngreb og frit svinge sig ud og forpeste lukafets ellers så oxygenrige luft. Hvad mangler du da?? Fjenden ved det, udnytter din længsel og kommer til dig!!-- Pludselig er hun der, nymfen, med de følsomme, velskabte og sitrende hofter. Nej, hvor du kunne !!!!! I din sensitive forventning søger du at "favne" hende, men passt, nymfen er væk - og endnu et offer er på bestialsk måde underlagt fjendens tyranni. Dette er dog et mildt eksempel på fjendens undergravende virksomhed og arbejdsområde. Et om muligt mere farligt arbejdsområde har vor hensynsløse modstander i det lyssky havnemiljø, hvor den næsten uhæmmet kan boltre sig og, hvor den til stadighed sætter vort killerinstinkt på prøve og latterliggør vores tidsvarende våben, som den har gjort gennem århundreder. For her, her læser, i ly af nattens suppetykke, kvalmende tåge sker den skæbnesvangre evolution: Nymfens ribonucleinstrer og desoxyrionucleinsyrer vrider sig i smerte, mens mitochondrierne trækker sig tilbage i stille resignation og overgiver magten til hormon- og enzymcentre, der arbejder under eksplosionsagtigt overtryk, for at fuldende skaberværket. Og wwoooiingg, der er den: stor, stærk, modbydelig og stinkende. Vor blide nymfe er blevet forvandlet til et ildelugtende, gnækkende, lyssky individ, der sniger sig gennem havnekajens affaldsstinkende småpytter, akkompagneret af tågehornets uhyggelige hvæsen og border den sejrbevidste, stolte danske marine.

Trods al logisk tænkning har vor fjende indlejret sig som luksusgast og lever det søde liv, idet den lader hånt om marinens "tidssvarende våben", og først når skyggerne fra de gigantiske kanoner bliver lange, og månen viser sig i horisonten bag skysløret, kulminerer vor fjendes aktivitet og målbevidste destruktionsstrang. Hurtigt, lydløst og med alle sanser åbne sniger vor godt camouflerede modstander sig fra sit skjul til de steder, hvor den agter at sætte sine afgørende angreb ind. Som den dygtige og grundige modstander den er (det må vi jo erkende) går den systematisk tilværks og endevender meltønder, gennemroder sukkerbeholdningen og kikker for en sikkerhedsskyld ind i bagerens franskrød, mens mandskabet knasende bider tænderne sammen og harmdirrende forbander den enlige indbagte fjende (fra fjendens side er der selvfølgelig kalkuleret med en vis spildprocent). Under fjendens pyndringstogter fra for til agter undergraves mandskabets moral, samtidig med at modstanderen føres vidt omkring ; og en dag for ca. 17 år siden, da landgangen blev lagt, gik vor sejrsvante fjende fra borde og betrådte for første gang grønvedalsk jord, med nordlysets bølgende, farverige flammehav løbende over sig. Med alle seks ben solidt plantet på toppen af Havnebakken lod kakerlaksupertrøtlylgranitolden sit gennemborende, hårde, vurderende blik vandre dalhorisonten rundt, hvorefter han nonchellant, over højre følehorn, henkastede følgende bemærkning til sin netop færdigudviklede kone: "Gods own contry, my love"(thi den kunne tale udenønsk).

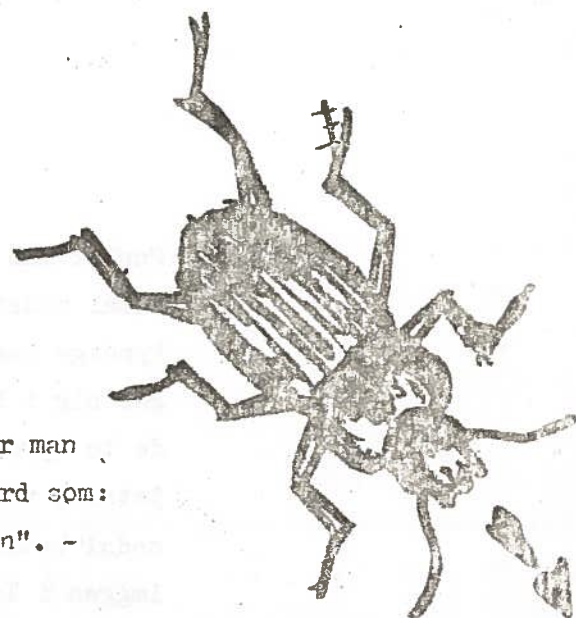
Vore rå og brutale fjender, kakerlakkerne, er lyssky, hurtige natdyr. Biologisk set hører de, sammen med fårekylinger og græshopper, til de retvingede insekters orden. De fleste insekter har en fuldstændig forvandling, d.v.s. udvikling fra larvestadie til voksent individ via puppeforvandling. De retvingede insekter derimod har ufuldstændig forvandling, hvorved forstås, at de unge individer i store træk ligner de fuldt

udvoksede og kun gradvis ændrer udseende. Derfor træffer man kakerlakker i alle størrelser op til ca. 2,5 cm. Det unge endnu ikke færdigudviklede insekt kaldes en "nymfe". Disse nymfer er vingeløse, eller har det højeste små vingestumper. Senere udvikles vingerne og det er nu let at kende forskel på han og hun. Hannens vinger når nemlig næsten til bagkropsspidsen, mens hunnens er ganske korte. På den flade, brune krop er fæstnet 3 par ben af ret særpræget bygning, idet benets inderste led, hoften, er meget længere end normalt hos insekterne. Denne benbygning giver en meget fintrogestrende følsomhed. Det er da også hos en kakerlakart, man har målt den fineste følsomhed overfor rystelser. Da dyret især er aktivt i mørke, er denne rystelsesregistrering sammen med følesansen i de to lange fremadrettede følehorn af vital betydning for dyret. Et karakteristisk trækker envidere et ildlugtende stof, der afsøndres fra kirtler i kroppen. Føden, som kan undværes i flere måneder, er hovedsagelig brød, mel og sukker.

I Danmark findes flere kakerlakarter. Den almindeligste er den orientalske kakerlak (vor fjende!), også kaldet huskakerlakken. Den findes i de fleste havnebyer og ynder især at opholde sig i pakhuse, bagerier, spisekamre o.lign. En mindre art, den tyske kakerlak (køkkenkakerlakken), minder i levevis om den orientalske. Større, men ikke så hyppig som de to forannævnte arter, er den amerikanske kakerlak, der ligesom den orientalske kakerlak er indslæbt til Europa. Endelig skal nævnes den mindste af vore kakerlakarter, skovkakerlakken, der er et friluftsdyr.

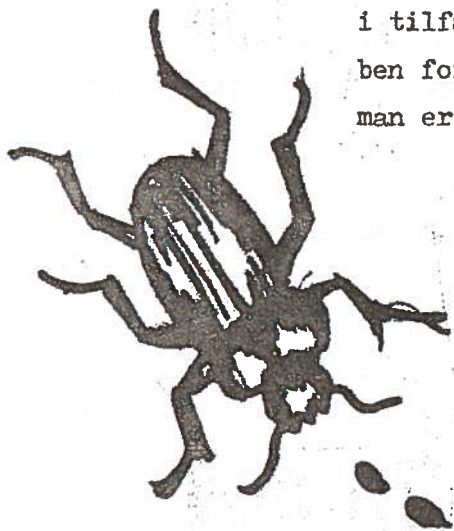
Som det med stor tydelighed fremgår af ovenstående, har vores beretning ingenlunde været ubegrundet. Nu må 17 års vederstyggeligheder være slut; vi vil ikke mere. Vi ønsker den T O T A L E K R I G !! Lad os stå last og brast, kæmpe skulder ved skulder og sejren er vor. Derfor opfordrer vi den lokale rottefænger til uden tøven at kaste sig ud i kampen som vor leder og fører, så flådestationen atter kan komme under dansk overherredømme og dannebrog atter kan veje over os, uden vi føler "skam" derved.

I al beskedenhed har vi gjort os visse tanker og forestillinger om, hvilke bekæmpelsesmetoder, der har størst effektivitet. Den nedenstående liste er opbygget efter det enkelte menneskes aggresivitets- og destruktionsstrang, og de mest humane metoder er derfor taget først.

Punkt A: I den daglige omgang med kakerlakker bør man chikanere ved at råbe skæls- og ukvemsord som:
 "Pak dig bort, dit skarn!" - "Tag Bratten". -
 "Horeunge!" (undskyld os).

Punkt B: I fald at punkt A er virkningsløst, placere man sig et strategisk sted (helst i skygge), hvorfra udfald let kan udføres. Ved kakerlakforbi-gang strækker man diskret højre ben (venstre i tilfælde af kejtfoedethed) frem og spænder ben for den intetanende nattevandrers, der ifald man er heldig tumler næsegrus til jorden.

Punkt C: Hvis det mod for ventning skulle vise sig, at den i punkt B anviste metode ikke er tilstrækkelig effektiv (overfor flabede individer), kaster man sig ufortøvent over den faldne og tager resolut førergreb og dyret slæbes på kummen til roteringer (minimum 20 kolde).

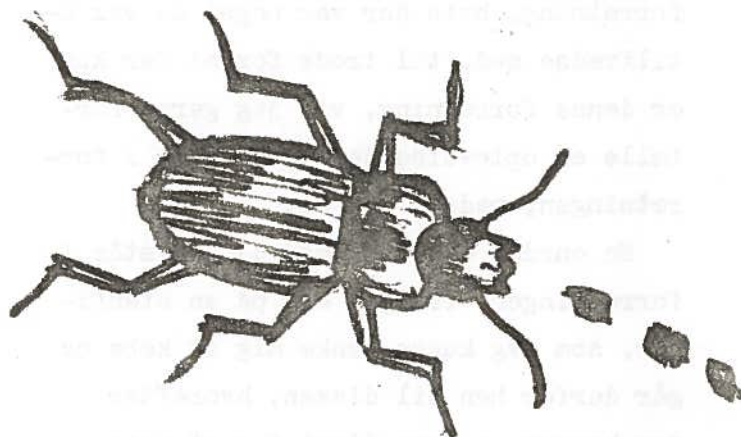
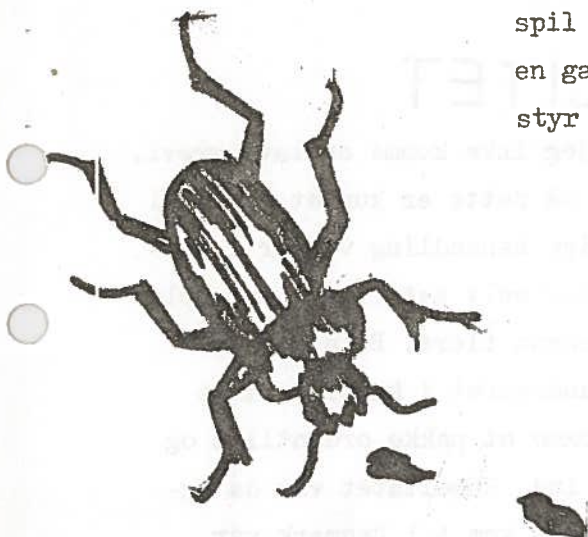

Punkt D: Ønsker man at hickalde og overraske et større antal modstandere, placeres to kakerlaksprogs-kyndige bag en sukkerskål, mens tre andre lægger sig i baghold. På et givet signal begynder de to sprogkyndige at vække kakerlakkernes muljetrang ved at sige som et rundstykke fra Grøn-nedal betonstøberi, hvorefter dyrene let kan pågribes, lægges i lænker og druknes.

ad D: Hvis pågribning finder sted i rum sø, bør kølha-
ling anvendes.

Punkt E: (Bør ikke anvendes af den sarte læser)

En uhyggelig, men effektiv metode er hængning og
guillotiner, som bør anvendes ved gentagne op-
spil og provokationer. Vi vil derfor anbefale, at
en galge og en guillotine anbringes som standartud-
styr på hvert lukaf, i den gode sags tjeneste.

Grundet eventuelle konflikter med dyreværnsforeningen, bør vi måske
ikke anbefale radbrækning (alle led bøjes med magt den gale vej),
men blot nævne, at den i en krisesituation kan være yderst virknings-
fuld.

Følgende sandfærdige beretning fra Chr.IV's tid, taget fra orlogsflådens annaler,
kan eventuelt danne skole for, hvorledes kampgejsten kan opretholdes: "Mus og rot-
ter var ligeledes vanskelige at komme til livs, men med mellemrum iværksattes der
indsamlinger af kakerlakker, idet præmien for 1000 stk. var en flaske brandevin
fra kokkens aflåsede fadbur. Det har nu og da givet mandskabet en munter aften,
og man har eksempler på, at en enkelt sådan "fangning" indbragte 32.500 kakerlak-
er".

Vort motto: Hellere én kakerlak under skosålen end ti i sukkerskålen!

Niels Bak

Bent Christiansen

LÆSERBREV

KANTINEMENTALITET

Da de fleste efterhånden har fået en dårlig behandling i kantine og fået indprentet, at de kunne finde en anden forretning, hvis der var noget de var utilfredse med, til trods for at der kun er denne forretning, vil jeg gerne fortælle en oplevelse jeg havde nede i forretningen, medens tid er.

En onsdag eftermiddag, da jeg står i forretningen, får jeg øje på en stenfigur, som jeg kunne tænke mig at købe og går derfor hen til disken, hvorefter der kommer en ekspedient for at ekspedere mig. Jeg beder ham pakke "julegaven" ind, hvorefter han går ud efter en papkasse til at komme den i. Da kassen er for stor, beder jeg ham om at lægge noget træuld i kassen, hvortil han svarer, at det har de ikke. Jeg spørger så, om der overhovedet ingen service er hernede i denne forretning. Man har vel krav på at få en så skrøbelig ting pakket ordentligt ind, men det har de åbenbart en hel anden mening om! Det må man vel gå ud fra, når ekspedienten siger, at jeg bare kan give ham varen igen og finde en anden forretning. Jeg svarer, at det kan jeg ikke, da der ikke ligger andre butikker i nærheden. Derfor kunne jeg heller ikke give varen tilbage, da jeg nødvendigvis havde brug for figuren. Nu kom bestyreren ind og råbte, at så var det ud af forretningen.

Her skulle jeg ikke komme og lave vrøvl.

Jeg gik, så dette er kun et eksempel på den dårlige behandling vi får i kantine. Jeg har selv set flere eksempler og hørt om endnu flere. Bl.a. om en stenfigur mandskabet i kantine ikke kunne overkomme at pakke ordentligt og forsvarligt ind. Resultatet var da også, at da varen kom til Danmark var den defekt.

Sådan kan det jo gå, når der kun er én forretning og denne ikke behøver at konkurrere med en anden forretning. Hvis der havde ligget en sådan heroppe, måtte kantine gøre én ud af to ting: Give kunderne en ordentlig behandling eller også se på at kunderne gik én efter én.

Selv om der kun er kantine heroppe, synes vi alligevel godt, at de kunne give os en ordentlig behandling som de værnepligtige kan være tjent med og ikke som nu, hvor de opfører sig lige præcis, som de har lyst til.

Så mener vi endvidere også, at kantinebestyreren, i stedet for bare at "stå" dernede, godt kunne ekspedere, så vi, når der er trængsel, bliver fri for at stå udenfor i kulden så lang tid af gangen, da der jo ikke må stå flere personer inde i butikken af gangen, end et bestemt antal personer.

STADØR SPRODØR

Hvordan gik det egentlig med den skotske golfklub, der vandt verdensmesterskabet sidste år?
- Den er blevet opløst. Kuglen blev væk.

Hørt på skolen!

- Kan du nævne nogle ting, vi får fra Indien?
- Ris.. og peber.. og karry.. og... ah... inderlår.

- I den senere tid har jeg læst så meget om tobakkens skadelige virkninger, så nu har jeg besluttet at holde op med at læse!

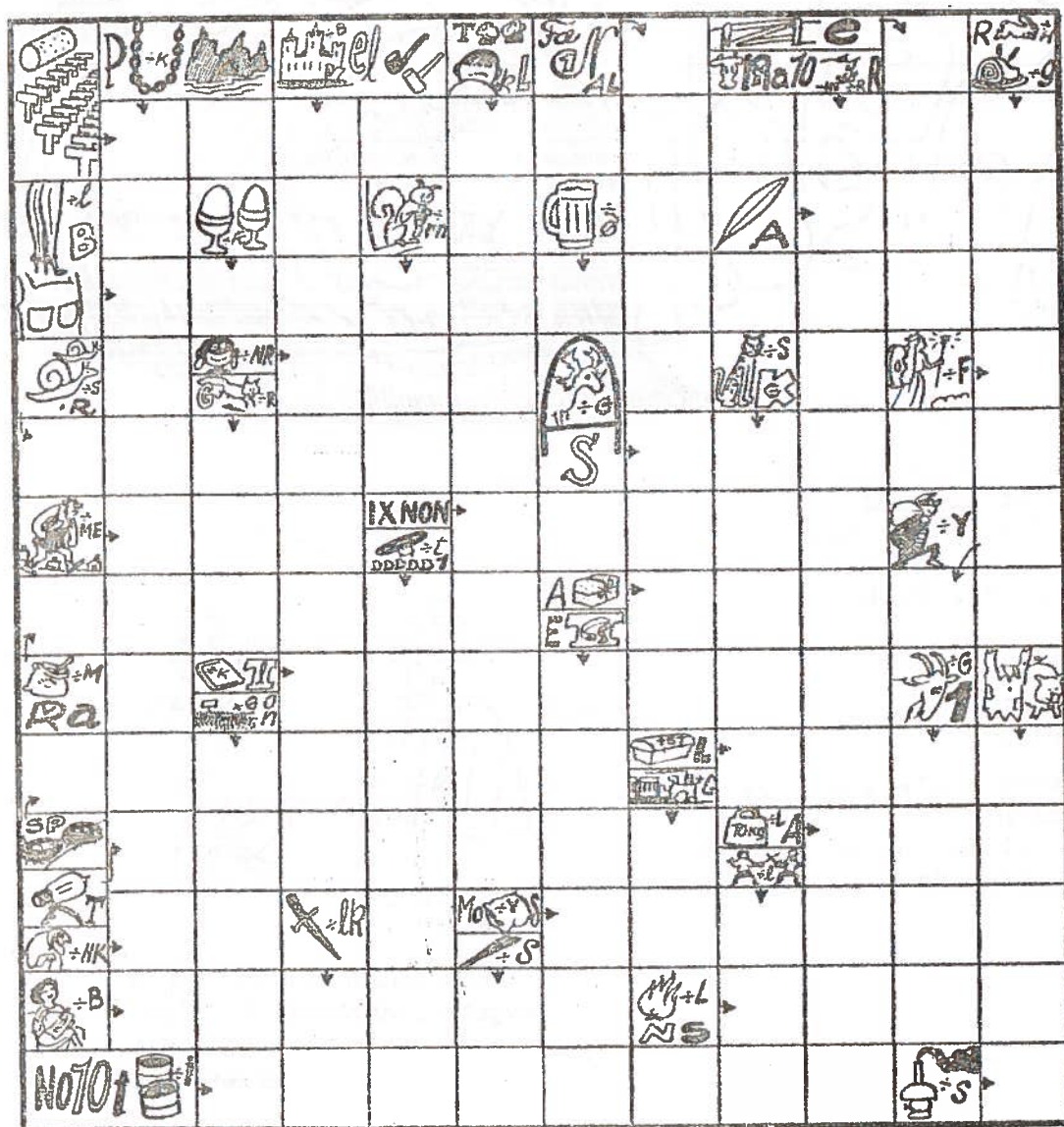
- Vil De være så elskværdig at fløjte, når vandet koger?

- Hvordan er det? du plejer jo at sige, at du er god til at huske ansigter ikke?
- Absolut.
- Vær glad for det. Jeg har lige knaldet dit barberspejl.

- Her ser ikke ud til at være blevet gjort rent de sidste ti år.
- Det kender jeg ikke noget til. Jeg har kun boet her i fem.

JULEKONKURRENCE —

kryds og tværs —

PRÆMIER: =====

1. Fotografiapparat
(Værdi ca. 300,-)
2. Elektrisk barbermaskine.
(Værdi ca. 150,-)
3. "Grønland", bog
om Grønland af
B. Gensbøl.

grublerier —

I hver vandret række er gemt et pigenavn. Hvert navn har 6 bogstaver, som står i rigtig rækkefølge men blandet med 6 andre bogstaver. Find alle navnene og understreg bogstaverne. De øvrige bogstaver vil danne et ordsprog.

H A V G A D N E M A T E
M N A R G Ø D I E T L Æ
G A G E S R T O M R I D
G S R Ø E N D T H A E G
R E N I G D E M O T S R
K B A L M I R A G I T N
I S A N V N G R E I O D
M D A S G Ø M G A N R E
D G A U D G E N E R U N

regler —

Siden kan rives ud.

Løsningerne kan afleveres til en af redaktionsmedlemmerne inden d. 1. jan.

Blandt de, der har begge opgaver rigtige, udtækkes vinderne. Se præmiefordeling ovenfor.

FLS BEF 28/69.

Emne: Program for Jule- og Nytårsperioden 1969/70.

Bilag: (1)• Oversigt over diverse arrangementer
(2) Oversigt over åbningstider

1. Formål

At give orientering om afvikling af Jule- og Nytårsperioden 1969/70, samt angive program for planlagte arrangementer.

2. Frihed

2.1 Jule- og Nytårsperioden er fra mandag den 22 dec 1969 til mandag den 5 jan 1970 kl 0750. (kl.1150)

2.2 Det menige personel afvikler frihed i 2 hold således:
Hold I: Mandag den 22 dec kl 1150 til mandag den 29 dec kl 0750.

Hold II: Mandag den 29 dec kl 1150 til mandag den 5 jan kl 0750.

Det hold der ikke afvikler frihed skal uden for helligdage møde til normal morgenmønstring kl 0750. For udstikning til rengøring og dagligt arbejde under tilsyn af respektive befalingsmænd.

2.3 AC-STA, AC-TKA og RO kan meddele frihed til de respektive afdelingers befalingsmænd i den udstrækning tjenesten tillader det og mod behørig afskrivning/afspadsering.

2.4 Personel under EFA, specielt ved kostforplejningen og kantinen, meddeles frihed i omhandlede periode efter tørn udarbejdet efter afdelingschefens bestemmelse, under hensyntagen til kostforplejningens særlig travle dage (jvf. bilag 1). Evt. erstatningsfrihed kan gives i januar 1970.

2.5 Afdelingscheferne, kommandosekretæren og Radioofficeren udarbejder snarest til stationskontoret oversigt over respektivt personels fordeling på holdene angivet i pkt. 2.2, samt over den i pkt. 2.3 nævnte frihed for befalingsmænd, således at afskrivning for ikke søn- og helligdage kan finde sted.

3. Vagt

Respektive afdelinger udarbejder fornødne tørnlistor for perioden.

4. Tilsyn

Vagthavende officer ved FLS (VO FLS) deltager i julemiddag, julefrokost og nytårsmiddag, ligesom han overværer punchens tilberedelse og forestår udskænkningen.

Udover almindelige pligter for VO FLS indskræpes tilsynet med brug af stearinlys overalt. (Se pkt 7).

5. Påklædning

Juleaften og nytårsaften er påklædningen paradetøj. Ved jule- og nytårsgudstjenesterne er påklædningen fri.

Iøvrigt henvises til FLS BST nr 6, hvorefter bl.a. fremgår, at påklædningen for personel tilhørende vagtskiftet er uniform.

6. Åbningstider

Fremgår af bilag (2)

7. Brug af levende lys m.v.

Brug af fyrværkeri er forbudt, herfra undtages alene bordbomber. Levende lys må anvendes med omtanke på banjer, lukafer og messer m.v. forudsat der til stadighed er personer til stede.

8. Ture

Anmodning om ture der kræver overnatning afleveres som normalt senest onsdag kl. 1330.

For dagture kan anmodningen afleveres turdagen inden kl. 0900.

9. Mandskabsklubben

9.1. Åbningstider fremgår af bilag (2).

9.2. Udskænkning.

Hvor intet andet er anført gælder de sædvanlige bestemmelser.

Onsdag 24 dec.:

$\frac{1}{2}$ fl. rødvin og 1 glas portvin til middagen.

1 glas cognac til kaffen

4 øl samt punch. Dette udleveres gratis af klubben (mod kort), herudover intet salg af øl eller spirituosa.

Fredag 26 dec.:

1 øl og 1 snaps til julefrokosten.

Om aftenen frit ølsalg i klubben.

Tirsdag 31 dec:

$\frac{1}{2}$ fl. rødvin og 1 glas portvin til middagen,

1 glas cognac til kaffen. 4 øl før midnat.

2 øl og punch efter midnat. Alt udleveres gratis af klubben (mod kort). Herudover intet salg af øl eller spirituosa.

Det indskræpes, at den fri ølfordeling kræver modenhed og omtanke hos den enkelte, for at undgå uheldige episoder, som kan bringe prøveordningen i fare.

L. Grøseth
Orlogskaptajn

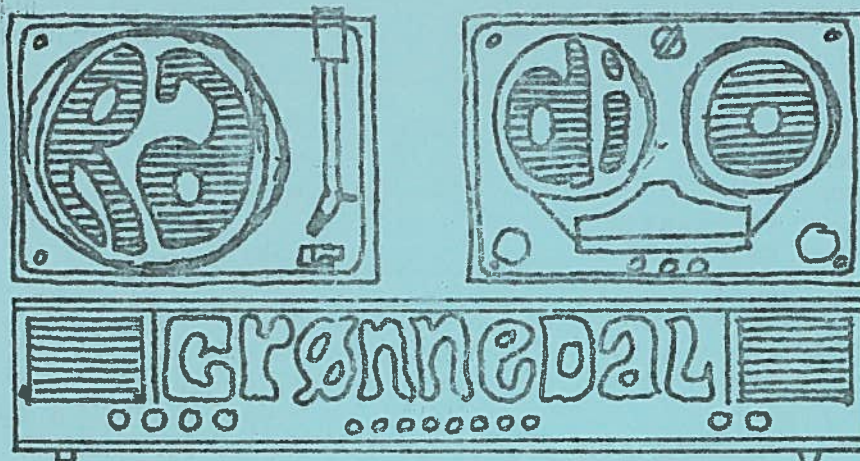
ÅBNINGSTIDER

Bilag 2 til
FLS BEF 28/69

Dag	Radio Grønneidal	Læsestue	Bibliotek	Mandskabsklub	Kantine
Mandag 22 dec	0800-1100, 1400-1700 1815-2400.	1000-2400	1915-2015	1930-2400	Normalt
Tirsdag 23 dec	0800-1100, 1400-1700 1815-2400.	1000-2400		1930-2300	Normalt
Onsdag 24 dec	0800-1500	1000-2400		1930-0100	Lukket
Torsdag 25 dec	0900-1100, 1400-1700 1815-2400.	1000-2400		1430-1700 1900-2300	Lukket
Fredag 26 dec	0800-1100, 1815-2400	1000-2400		1930-2300	Lukket
Lørdag 27 dec	0800-1100, 1400-1700 1815-2400.	1000-2400		1430-1600 1930-2400	Lukket
Søndag 28 dec	0800-1100, 1400-1700 1815-2400.	1000-2400	1915-2015	1430-1600 1930-2400	Lukket
Mandag 29 dec	0800-1100, 1400-1700 1815-2400.	1000-2400		1930-2400	Normalt
Tirsdag 30 dec	0800-1100, 1400-1700 1815-.....	1000-1800		1930-2400	Normalt
Onsdag 31 dec	0800-1100, 1400-1700 1815-0100.	1000-2400		2000-0130	Lukket
Torsdag 1 jan	1000-1100, 1400-1700 1815-2400.	1000-2400	1915-2015	1930-2400	Lukket
Fredag 2 jan	0800-1100, 1400-1700 1815-2400.	1000-2400		1930-2400	Normalt
Lørdag 3 jan	0800-1100, 1400-1700 1815-2400.	1000-2400		1930-2400	Lukket
Søndag 4 jan	0800-1100, 1400-1700 1815-2300.	1000-2400		1430-1700 1930-2400	Lukket

Oversigt over diverse arrangementer i jule- nytårsperioden 69-70.

Dag	Tidspunkt	Arrangement	Lokalitet
Søndag 21 dec	1500	Film - Juleshow	Gymnastiksalen
Mandag 22 dec	2000	Film	Gymnastiksalen
Tirsdag 23 dec	2000	Film	Gymnastiksalen
Onsdag 24 dec	1600	Julegudstjeneste	Gymnastiksalen
	1800	Julemiddag (Vagt 1845)	Kostforplejningen
	1930	Kaffe med cognac	Mandskabsklubben
		Juletræet tændes	"
	2130	CH FLS ønsker "gl. jul	"
	2300	Punch	"
	0100	Mandskabsklubben luk.	
	0130	Lukaf-mønstring	
Torsdag 25 dec	2000	Film	Gymnastiksalen
Fredag 26 dec	1200	Julefrokost	Kostforplejningen
	1415	Film - Juleshow	Gymnastiksalen
Lørdag 27 dec	2000	Film	Gymnastiksalen
Søndag 28 dec	2000	Film	Gymnastiksalen
Mandag 29 dec	2000	Bingo (for alt FLS personel)	Gymnastiksalen
Tirsdag 30 dec	1400	Film	Gymnastiksalen
Onsdag 31 dec	1800	Nytårsmiddag (Vagten kl. 1845)	Kostforplejningen
	2030	Kaffe med cognac	Mandskabsklubben
	2100	CH GLK og CH FLS ønsker godt nytår	Mandskabsklubben
	2230	Uddeling af huer m.v.	Mandskabsklubben
	2350	Punch	Mandskabsklubben
	0030	Lettere traktement	Mandskabsklubben
	0130	Mandskabsklubben luk.	
	0200	Lukafmønstring	
Torsdag 1 jan	1600	Nytårsgudstjeneste	Gymnastiksalen
	2000	Film	Gymnastiksalen
Fredag 2 jan	1830	Præmiewhist	Gymnastiksalen
Lørdag 3 jan	2000	Film	Gymnastiksalen
Søndag 4 jan	2000	Bingo	Mandskabsklubben

FASTE UDSENDELSER PÅ HVERDAGE:

Mandag den 22/12

0800-0900 Musik for de morgenfriske
 0900-0945 Pop nu Fov 176
 0945-1005 Månen musikalsk set Fov 201
 1005-1100 Carols for Christmas
 Westminster Abbey Choir
 1400-1500 Musical- operette og film-
 musik
 1500-1600 Kulturmagasinet Fov 201
 1600-1645 Siden sidst Fov 133
 1645-1700 Træk af bilens historie
 v/Lone Siemen
 1935-2015 Musik og kommentarer til
 aftenens film
 2015-2120 "Fyrretyve Dage og Fyrre-
 tyve Nætter" af A.A. Mille
 En historie om Noah, hans
 kone, hans sønner læst af
 Poul Reumert
 2120-2210 Let grammofonnytt Fov Jul V
 2210-2250 Kan vi tale sammen? Fov 194
 2250-2320 To kvinder Fov 60
 En fortælling af Martin
 Andersen Nexø
 2320-2400 Discoteque Grønnedal

Tirsdag den 23/12

0800-0900 Morgenmusik
 0900-0925 Juletoner med Ellen Winther
 og Fridrich Gürtler på klaver
 Fov Jul IV
 0925-1000 Vi lytter til klassisk
 1000-1030 Lexicon Fov 194

0700-0745 På'en igen
 1215-1315 Musik og pressen fra Godthåb
 1815-1845 Musik a la carte
 1845-1900 Børnenes kvarter
 1900-1930 Pressen fra Godthåb
 1930-1935 Grønnedals Aktuelt
 1935-1945 Sport fra Godthåb (kun mandag)
 2300 Grønnedals Aktuelt

Tirsdag fortsat

1030-1100 Syng med os Fov 102
 1400-1430 Jul i Syd og Nord Fov Jul I
 1430-1530 Oswald Helmuth, Keld og Dirch
 1530-1630 Operette-toner
 1630-1700 Christmas Dancing m/James Last
 1935-2015 Musik og kommentarer til aftenens
 film
 2015-2125 Radioteatret: Fov 199

Fanden ta'r mig.

En komedie af Johann Nestroy,
 bearbejdet for radio af Franz Hiesel og
 oversat af Jens Louis Petersen.
 Instruktion: Gyrd Løfgvist.

Personerne:
 Baron Reichthal Palle Huld.
 Fritz Elith Pio.
 Ignaz Ingolf David.
 Johann Preben Ravn.
 Baron Stromberg Jens Østerholm.
 Thurming John Hahn-Petersen.
 Adele Jane Jeppesen.
 Eva Else-Marie.
 Wendellin Frits Helmuth.
 Rosalie Hanne Ribens.
 Arnstedt Gunnar Lemvig.
 Endvidere medvirker:
 Jørgen Green, Mogens Hermansen,
 William Kisum, Bjørn Spiro og
 Bent Vejlbj.

2125-2210 Afterbeat Fov 187
 2210-2400 Lillejul i studiets Discoteque

Onsdag den 24/12

0800-0900 Morgenmusik
 0900-0930 Danske Folkekor Fov Jul I
 0930-0945 Julerendevouz m/Grethe Hemmehøj
 Frederiksen Fov Jul II
 0945-1040 Pop 3 Fov 87
 1040-1105 Mahalia Jackson, Songs for
 Christmas
 1105-1205 Middagskoncert Fov 163

Onsdag fortsat

- 1205-1230 "Die Wiener Sngerknaben"
synger julen ind
1230-1300 Otis Redding - Soul
1300-1350 "Marineblt i Grønnedal"
Optagelse fra Grønlands
Radio
1350-1430 "A boy was born" af Benjamin
Britten, Radiokoret og
N. Zahles pigekor Fov Jul IV
1430-1450 Juletrets historie Fov Jul II
1450-1500 Klokkespil fra Skt. Jacobi
kirke i Varde Fov Jul II

Torsdag den 25/12

- 0900-1025 Julemorgensmusik
1025-1100 Vi lytter til klassisk Fov 131
1400-1535 Radioteatret
"Budskabet til Maria"
af Paul Claudl
instruktion Torben Anton
Svendsen
Personerne:
Ann Bercort: Thorkild Rose
Jacques Iry: Preben Lerdorff
Rye
Pierre Decamp: William
Rosenberg
Moderen: Clara Pontoppidan
Violene: Ingeborg Brahms
Marat: Inge Hviid-Mller
Fortælleren: Svend Methling
1535-1605 Bachs Orgelvrker Fov 131

Bachs orgelværker spillet på danske orgler.

Marie-Claire Alain
på orglet i Holmens Kirke, København,
og Sankt Marie Kirke i Helsingborg.
Grammofon. (Elrato).
Ved mikrofonen: Hans Schack.
Tilrettelæggelse:
Hans Schack og Palle Alsfelt.
Fuga over Magnificatet. BWV 738.
Passacaglia, c-mol.

- 1605-1700 Danske sange og viser
1935-2015 Musik og kommentarer til
aftenens film
2015-2150 Variete Palmehaven Fov 194
2150-2230 The Mormon Tabernacle Choir
2230-2335 "Wombwell" en historie af
Johannes V. Jensen Fov 129
2335-2400 Discoteque Grønnedal

Freitag den 26/12

- 0800-1000 Musik for de morgenfriske
1000-1100 Bethoven på natbesg Fov 45
1935-2010 Top-nyt Fov 87
2010-2145 Opfordring til Dem Fov 98

Freitag fortsat 2145-

- 2145-2245 Nyt fra Europa Fov 98
Nyt fra europæisk kulturliv
2245-2400 Discoteque Grønnedal

Lørdag den 27/12

- 0800-0900 Musik for de morgenfriske
0900-0950 LP top ti Fov 170
0950-1020 Satserne "Efterrr og Vinter" fra
Vivaldi's "De 4 rstider"
1020-1100 OBS ugens PS Fov 236
1400-1500 Country og Western
1500-1540 Latinamerika Fov 76
1540-1630 Let grammofonnyt Fov 59
1630-1700 Radio Big Band Fov 59

- 1935-2015 Musik og kommentarer til
aftenens film
2015-2210 Non stop
2210-2400 Radioteatret Fov 73

Måne for de mislykkede.

Et skuespil af Eugene O'Neill,
bearbejdet for radio
af Sigvard Mårtensson, og
oversat af Poul Sørensen.
Instruktion: Sam Besekow.
Personerne:
Josie Hogan Ingeborg Brama.
Phil Hogan Preben Lerdorff Rye.
Mike Hogan Peter Bonke.
James Tyrone Willy Rathnov.
T. Stedman Harder ... Bertel Lauring.

Søndag den 28/12

- 0800-1000 Musik for de morgenfriske
1000-1020 Troels' 20 minutter
1020-1100 Trumpet Festival Fov 129
1400-1500 Operette og Musical
1500-1535 Himmerlandshistorier Fov 131
"Jens"
1535-1635 Folkemusik B. W. Christensen
1635-1700 Guitar a Go-Go
1935-2015 Musik og kommentarer til
aftenens film
2015-2100 Hvornår var det nu det
var? Fov 131
2100-2150 Spørg bare Fov 135
2150-2250 Perspektivkassen Fov 105

Radioens litterære tidsskrift
redigeret af Uffe Harder,
Sven Holm, Ole Larsen og
Jens Schnstrup Thomsen.

- 2250-2400 Discoteque Grønnedal

Mandag den 29/12

- 0800-0930 Musik for de morgenfriske
0930-1015 Carl Nielsen
1015-1100 Tingfolk Fov 59
1400-1500 Gæster i studiet
1500-1530 Fra Sartre til Levi-Strauss
et essay af Michel Crozier
Fov 40

Lørdag fortsat

- 1625-1700 Big Band Hawaiian Band
1935-2030 Musik og kommentarer til
aftenens film
2030-2200 Radioteatret
"Jeppe på bjerget"
(genudsendelse)
2200-2400 Ring så spiller vi

Søndag den 4/1

- 0800-1000 Musik til morgenkaffen
1000-1020 Troels' 20 minutter
1020-1100 The Guarneri Quartet
1400-1500 Operetter og Musical
1500-1540 "90% løgn" En bittersød
kommentar om skolevæsenet
ved Troels Tejlgaard
(genuds.)
1540-1620 For nylig udkom Fov 45
1620-1700 Dansk underholdning
1935-2020 Hvornår var det nu det var'
Fov 133
2020-2110 Spørg bare Fov 99
2110-2215 Fup eller Fakta
Spørgeleg mellem stationen,
personel, tilrettelagt af
B. W. Christensen
2215-2300 London News Fov 172

Mandag den 5/1

- 1935-2015 Musik og kommentarer til
aftenens film
2015-2150 Opfordring til Dem Fov 23
2150-2240 Hundrede års ensomhed
Fov 198

Det mærkelige Latinamerika
som fabel og virkelighed.
Montage om colombianeren
García Márquez' lige udkomne roman,
oversat af Merete Knudsen.
Tilrettelæggelse: Halldór Sigurdsson.

- 2240-2300 Bob Dylan

Tirsdag den 6/1

- 1935-2005 Radio Beat Fov 40
2005-2035 Lexicon Fov 234
2035-2100 25 minutter fra Discoteque
2100-2155 Radioteatret Fov 76

Af mangel på bedre.

Et radiospil af Kaj Nissen.
Instruktion: Johannes Marott.
Personerne:

Ole Claus Ryskjær.
Lone Yvonne Ingdal.
En tjener Gunnar Strømved.
Vicevært Ole Monty.
Ekspedienten Gunnar Løvigh.
Fru Petersen Gerda Madsen.
Cafégejsten Poul Müller.
Damen Inger Stender.
En mand i telefonen Jørgen Beck.

- 2155-2240 After Beat Fov 76
2240-2300 James Last

Godt Nytår

ØNSKER REDAKTIONEN

